

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Komise	
2006/C 47/01	Směnné kurzy vůči euro	1
2006/C 47/02	Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům ⁽¹⁾	2
2006/C 47/03	Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům, ve znění nařízení Komise (ES) č. 364/2004 ze dne 25. února 2004 ⁽¹⁾	4
2006/C 47/04	Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory na vzdělávání, ve znění nařízení Komise (ES) č. 363/2004 ze dne 25. února 2004 ⁽¹⁾	6
2006/C 47/05	Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na na podpory na vzdělávání ⁽¹⁾	13
2006/C 47/06	Státní podpory – Belgie — Státní podpora C 40/2005 (ex N 331/2005) – Ford Genk — Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	14
2006/C 47/07	Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES — Případy, k nimž Komise nevznáší námitku ⁽¹⁾	21
2006/C 47/08	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č.j. COMP/M.4095 – Deutsche Telekom/Corpus/Morgan Stanley/Sireo) — Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení ⁽¹⁾	23
2006/C 47/09	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc č. COMP/M.4157 – Wendel Investissement/Groupe Materis) ⁽¹⁾	24

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 47/10	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc č. COMP/M.4104 – Aker Yards/Chantiers de l'Atlantique) ⁽¹⁾	25
2006/C 47/11	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č.j. COMP/M.4131 – Bain Capital/Texas Instruments) — Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení ⁽¹⁾	26
Evropský inspektor ochrany údajů		
2006/C 47/12	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech (KOM(2005) 475 v konečném znění)	27

II *Přípravné akty*

.....

III *Oznámení*

Komise

2006/C 47/13	GR – Elliniko: Provozování pravidelných leteckých linek — Výzva k podávání nabídek v nabídkovém řízení vyhlášená Řeckou republikou na základě čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 na provozování pravidelných leteckých linek, na které byl uložen závazek veřejné služby	48
2006/C 47/14	P-Lisabon: Provozování pravidelné letecké dopravy — Opravy týkající se nabídkového řízení na poskytování pravidelných leteckých služeb na trasách Lisabon/Bragança, Bragança/Vila Real/Lisabon, zveřejněná Portugalskem podle čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 (<i>Úřední věstník Evropské unie</i> řada S 25 ze dne 7.2.2006, otevřené řízení, 27011-2006) (<i>Úřední věstník Evropské unie</i> řada C 32 ze dne 8.2.2006) ⁽¹⁾	51

Oznámení

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

24. února 2006

(2006/C 47/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,1896	SIT slovinský tolar	239,49
JPY japonský jen	139,11	SKK slovenská koruna	37,285
DKK dánská koruna	7,4604	TRY turecká lira	1,5724
GBP britská libra	0,68030	AUD australský dolar	1,6062
SEK švédská koruna	9,4200	CAD kanadský dolar	1,3715
CHF švýcarský frank	1,5602	HKD hongkongský dolar	9,2302
ISK islandská koruna	78,82	NZD novozélandský dolar	1,7949
NOK norská koruna	8,0465	SGD singapurský dolar	1,9323
BGN bulharský lev	1,9558	KRW jihokorejský won	1 149,63
CYP kyperská libra	0,5747	ZAR jihoafrický rand	7,2830
CZK česká koruna	28,360	CNY čínský juan	9,5682
EEK estonská koruna	15,6466	HRK chorvatská kuna	7,3098
HUF maďarský forint	252,77	IDR indonéska rupie	11 054,36
LTL litevský litas	3,4528	MYR malajsijský ringgit	4,419
LVL lotyšský latas	0,6960	PHP filipínské peso	62,038
MTL maltská lira	0,4293	RUB ruský rubl	33,5320
PLN polský zlotý	3,7850	THB thajský baht	46,852
RON rumunský lei	3,5053		

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článku 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům

(2006/C 47/02)

(Text s významem pro EHP)

Podpora č.: XS 30/2001

Členský stát: Itálie

Region: Marche

Název režimu podpory: Regionální zákon č. 5 ze dne 9. května 2001 – změny regionálního zákona č. 33 „Opatření a navýšení hodnoty nabídky cestovního ruchu“ ze dne 28. října 1991

Právní základ: Legge regionale 9 maggio 2001 n. 5

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory:

2003: 250 000 EUR

2004: 250 000 EUR

2005: 250 000 EUR

2006: 250 000 EUR

Maximální míra podpory: 15 % hrubého grantového ekvivalentu pro malé podniky a 7,5 % hrubého grantového ekvivalentu pro střední podniky; v podporovaných oblastech ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES činí strop pro malé podniky 8 % čistého grantového ekvivalentu, popř. 10 % hrubého grantového ekvivalentu a pro střední podniky 8 % čistého grantového ekvivalentu, popř. 6 % hrubého grantového ekvivalentu

Datum uskutečnění: Od roku 2001

Doba trvání režimu podpory: Doba trvání režimu přesahuje lhůtu 31. 12. 2006 stanovenou pro dobu platnosti nařízení (ES) č. 70/2001; region Marche usiluje o změnu tohoto režimu za účelem harmonizace s budoucími právními předpisy Společenství

Cíl podpory: Podpora obsahuje kapitálové granty a úrokové zvýhodnění pro investice do cestovního ruchu s přihlédnutím ke kategoriím stanoveným v článku 2 nařízení (ES) č. 70/2001

Dotčená hospodářská odvětví: Malé a střední podniky činné v průmyslu cestovního ruchu

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Regione Marche
Servizio Turismo ed Attività ricettive
Via G. da Fabriano
I-60100 Ancona
Tel.: 071 80 61

Podpora č.: XS 122/04

Členský stát: Itálie

Region: Kraj Marche

Název režimu podpory: JPD cíl 2 2000 – 2006 – Opatření 1.1 Podpora výrobním investicím a investicím do životního prostředí malých a středních průmyslových a řemeslných podniků, podopatření 1.1.1 Podpora výrobním investicím malých a středních průmyslových podniků, podpůrné opatření b 2 zákona 598/94, článek 11 podpory investicím do technologické inovace a ochrany životního prostředí, organizační a obchodní inovace a bezpečnosti na pracovištích

Právní základ: Docup Ob. 2 2000-2006

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory:

Běžná podpora:

788 835,00 EUR na rok 2001

831 006,00 EUR na rok 2002

989 370,60 EUR na rok 2003

Celková částka: 2 609 211,60 EUR

Přechodná podpora:

268 149,60 EUR na rok 2001

431 879,10 EUR na rok 2002

402 292,20 EUR na rok 2003

Celková částka: 1 102 320,90 EUR

Běžná podpora:

3 028 405,00 EUR na rok 2004

3 221 452,00 na rok 2005

1 600 855,00 EUR na rok 2006

Přechodná podpora:

411 207,00 EUR na rok 2004

32 622,00 EUR na rok 2005

Maximální míra podpory: V souladu s nařízením (ES) č. 70/2001 se použijí následující sazby podpory: 15 % HEP pro malé podniky a 7,5 % HEP pro střední podniky; v oblastech, které mohou využít odchylku dle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, je sazba podpory 8 % ČEP + 10 % HEP pro malé podniky a 8 % ČEP + 6 % HEP pro střední podniky

Datum uskutečnění: V souladu s pokyny stanovenými Komisí se podpora poskytne na náklady, které nese konečný příjemce, od data uveřejnění výzvy k podání žádosti.

Podpora může být přiznána výhradně na investice uskutečněné po datu podání žádosti o podporu

Doba trvání režimu podpory: Doba trvání režimu podpory je stejná jako doba trvání režimu podpory JPD 2 2000 – 2006

Cíl podpory: Podpora je určena malým a středním průmyslovým podnikům v regionu Marche, které spadají do oblasti cíle 2 a do oblasti přechodné podpory

Dotčená hospodářská odvětví: Odvětví C, D, E, F (klasifikace italského statistického úřadu Istat z r. 1991) s vyloučeními a omezeními stanovenými předpisy Společenství v oblasti státních podpor (mezi než patří podpory vývozu a podpory automobilovému průmyslu).

Z režimu podpory jsou vyloučeny činnosti spojené s výrobou, zpracováním a uváděním na trh výrobků uvedených v příloze I Smlouvy o ES

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Regione Marche
Servizio Industria e Artigianato
Via Tiziano, n. 44
I-60100 Ancona
Rel. 071 80 61

Další informace: Jedná se o změnu doby trvání režimu podpory XS 140/2003

Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům, ve znění nařízení Komise (ES) č. 364/2004 ze dne 25. února 2004

(2006/C 47/03)

(Text s významem pro EHP)

Podpora č.	XS 149/04		
Členský stát	Spojené království		
Region	North East England		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Alnwick Garden Trust		
Právní základ	Industrial Development Act 1982 Sections 7 & 11 Section 2 Local Government Act 2000		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zaručené půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	1 908 313 GBP
		Zaručené půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	Od 13. října 2004		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 30. dubna 2005		
Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano	
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory malým a středním podnikům	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Government Office for the North East European Programmes Secretariat Adresa: Citygate Gallowgate Newcastle Upon Tyne NE1 4WH United Kingdom		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano	
Podpora č.	XS 6/05		
Členský stát	Itálie		
Region	Umbrie		
Název režimu podpory	Podpora malým a středním podnikům na hotelové turistické ubytování, ubytování nehotelového typu, ve volné přírodě, historických objektech, na činnosti související s ubytováním a na tradiční a uměleckou řemeslnou výrobu		

Právní základ	Determinazione Dirigenziale n. 9086 del 21 ottobre 2004. Bando per la presentazione di proposte per la promozione di progetti integrati da parte dei seguenti soggetti: Pool di piccole e medie imprese, pool di piccole e medie imprese ed enti pubblici per la realizzazione della filiera turismo — ambiente — cultura nella regione Umbria
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory	Nejvýše 2 000 000 EUR ročně z celkové maximální částky 7 000 000 EUR, jež jsou režimu přiděleny
Maximální míra podpory	<ul style="list-style-type: none"> — Malé podniky: 15 % v hrubém ekvivalentu příspěvku celkových nákladů na způsobilé investice; — Střední podniky: 7,5 % v hrubém ekvivalentu příspěvku celkových nákladů na způsobilé investice; — Malé podniky nacházející se v oblastech vymezených v čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy: 10 % v hrubém ekvivalentu příspěvku celkových nákladů na způsobilé investice plus 8 % v čistém ekvivalentu příspěvku; — Střední podniky nacházející se v oblastech vymezených v čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy: 6 % v hrubém ekvivalentu příspěvku celkových nákladů na způsobilé investice plus 8 % v čistém ekvivalentu příspěvku
Datum uskutečnění	<p>Zveřejnění vyhlášení zakázky: Pravidelná příloha Regionálního úředního věstníku, obecná řada č. 46 ze dne 4. listopadu 2004. Lhůta pro podání žádosti 16. 2. 2005.</p> <p>Podpory budou moci být poskytnuty ode dne zveřejnění vyhlášení zakázky výhradně na základě podání způsobilé žádosti o podporu dotyčnými podniky. Podpora může být přiznána na investice uskutečněné po datu podání žádosti o podporu</p>
Doba trvání režimu podpory	Podpory budou poskytovány do 31. prosince 2006
Cíl podpory	Podpora existujícím nebo vznikajícím malým a středním podnikům působícím v odvětví hotelové turistiky, turistiky nehotelového typu, ve volné přírodě, historických objektech, na činnosti související s ubytováním a na tradiční a uměleckou řemeslnou výrobu. Investice spadající do tohoto režimu podpor se týkají výdajů na zednické práce, interierové a exteriérové dokončovací práce, zařízení, vybavení pro sport a rekreaci, hardware, stroje, vybavení exteriéru a technické výdaje na projekty a řízení prací
Dotčené ekonomické odvětví	Podniky působící v odvětví cestovního ruchu a tradiční a umělecké řemeslné výroby
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	<p>Název: Regione dell'Umbria Direzione Cultura, Turismo, Istruzione, Formazione e Lavoro – Servizio Turismo</p> <hr/> <p>Adresa: Via Mario Angeloni 61 I-06100 Perugia Tel. (39-75) 504 58 87 Fax (39-75) 504 58 87 E-mail sezione.aiuti@umbria2000.it.</p>

Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory na vzdělávání, ve znění nařízení Komise (ES) č. 363/2004 ze dne 25. února 2004

(2006/C 47/04)

(Text s významem pro EHP)

Podpora č.	XT 11/05		
Členský stát	Polsko		
Region	Celá země		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Podpora na obecné vzdělávání mladých zaměstnanců		
Právní základ	Art. 12 ust. 5 pkt 5 i ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. nr 99, poz. 1001) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 2004 r. w sprawie refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom (Dz.U. nr 190 poz. 1951)		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka na rok:	
		2004	80 645 161,29 EUR
		na rok 2005	41 474 654,38 EUR
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 7 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	31. 8. 2004		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 12. 2006		
Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání	Ne	
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory na vzdělávání	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Wojewódzkie Komendy Ochotniczych Hufców Pracy i Powiatowe Urzędy Pracy rozmieszczone na terenie całej Polski		
	Adresa: přibližně 370 pracovišť na území celého Polska		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení	Ano	

Podpora č.	XT 15/05		
Členský stát	Itálie		
Region	Ligurie		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Veřejné oznámení regionu Liguria o opatřeních na podporu vzdělávacích plánů na podnikové, odvětvové a lokální/regionální úrovni a na podporu rozvoje dalšího vzdělávání v roce 2004		
Právní základ	Art. 9 legge 19 luglio 1993 n. 236; Art. 48, legge 23.12.2000 n. 388; Decreto del Ministero del Lavoro n. 243 del 22 settembre 2004		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	1 671 562,65 EUR
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková částka podpory	
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	od 21. 2. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Přibližně do 30. 6. 2007 V případě změny nařízení 68/2001 do 31. 12. 2006 bude režim předmětné státní podpory přizpůsoben novým pravidlům		
Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání	Ano	
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory na vzdělávání	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Regione Liguria Settore Politiche attive del lavoro		
	Adresa: Via Fieschi 15 I-16121 Genova tel. 010/54851 fax 010/5485932		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení Opatření vylučuje poskytnutí jednotlivých podpor nebo poskytnutí podpor musí být Komisi předem oznámeno, pokud výše podpory poskytnutá na jeden vzdělávací projekt jednomu podniku překročí 1 milion EUR	Ano	

Podpora č.	XT 54/05		
Členský stát	Spojené království		
Region	Severozápadní Anglie		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	United Biscuits (UK) Limited.		
Právní základ	Regional Development Act 1998		
Plánované roční výdaje v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podnikem:	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	0,25 milionů GBP
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 7 nařízení	Ano 50%	
Datum uskutečnění	31. 12. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 12. 2006		
Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání	Ne	
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory na vzdělávání	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Kontaktní osoba: Jayant Mehta North West Development Agency		
	Adresa: Renaissance House PO Box 37 Centre Park Warrington Cheshire WA1 1XB United Kingdom		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení	Ano	

Podpora č.	XT 55/05		
Členský stát	Spojené království		
Region	Severozápadní Anglie – Liverpool		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	projekt Buddleia – Upper Parliament Street/Greenland Lane		

Právní základ	S 5 Regional Development Agencies Act 1998		
Plánované roční výdaje v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	500 000 GBP
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 7 nařízení	Ano	Míra podpory 5 %
Datum uskutečnění	Od 31. 12. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 12. 2006		
Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání		
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro podpory na vzdělávání	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Jayant Mehta, State Aid Coordinator		
	Adresa: North West Development Agency Renaissance House PO Box 37 Centre Park Warrington WA1 1XB United Kingdom		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení	Ano	
Podpora č.	XT 56/05		
Členský stát	Spojené království		
Region	West Midlands		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Nábor zaměstnanců pro zpracovatelský průmysl a zařazování zaměstnanců dle odpovídajících dovedností		
Právní základ	Training: Employment Act 1973 Section 2(1) and 2(2) as substantiated by Section 25 of the Employment and Training Act 1998 and the Industrial Development Act 1982, Section 11		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	3,6 mil. GBP
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	
		Zajištěné půjčky	

Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	19. 8. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 12. 2006		
Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání	Ano	
Dotčená hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví	Ano	
	— Všechna zpracovatelská odvětví	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Learning and Skills Council		
	Adresa: Chaplin Court 80 Hurst Street Birmingham West Midlands B5 4WG United Kingdom		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení Opatření vylučuje poskytnutí podpor nebo poskytnutí podpor musí být Komisi předem oznámeno, pokud výše podpory poskytnutá na jeden vzdělávací projekt jednomu podniku překročí 1 milión EUR	Ano	
Podpora č.	XT 57/05		
Členský stát	Spojené království		
Region	West Midlands		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Projekt pro vzdělávání a podporu zaměstnanců bývalého podniku Rover		
Právní základ	Training: Employment Act 1973 Section 2(1) and 2(2) as substantiated by Section 25 of the Employment and Training Act 1998 and the Industrial Development Act 1982, Section 11		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	3,6 mil. GBP
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	4. 8. 2005		

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 12. 2006		
Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání	Ano	
Dotčená hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví	Ano	
	— Všechna zpracovatelská odvětví	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: Learning and Skills Council		
	Adresa: Chaplin Court 80 Hurst Street Birmingham West Midlands B5 4WG United Kingdom		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení Opatření vylučuje poskytnutí podpor nebo poskytnutí podpor musí být Komisi předem oznámeno, pokud výše podpory poskytnutá na jeden vzdělávací projekt jednomu podniku překročí 1 milión EUR	Ano	
Podpora č.	XT 58/05		
Členský stát	Spojené království		
Region	Severozápad		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	North West Foundation Placement Scheme		
Právní základ	S 5 Regional Development Agency Act 1998		
Plánované roční výdaje v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	190 000 GBP
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 7 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	19. 9. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 3. 2006		

Cíl podpory	Obecné vzdělávání	Ano	
	Specifické vzdělávání	Ne	
Dotčená hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví	Ano	
	Ostatní služby	Zábavní průmysl	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Název: North West Development Agency		
	Adresa: c/o Jayant Mehta, State Aid Coordinator PO Box 37 Renaissance House Centre Park Warrington WA1 1XB United Kingdom		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 5 nařízení	Ano	

Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu na vzdělávání

(2006/C 47/05)

(Text s významem pro EHP)

Podpora č.: XT 27/01

Členský stát: Itálie

Region: Marche

Název režimu podpory: Nařízení (ES) č. 68/2001 – Schválení režimu státních podpor na odborné vzdělávání – Způsoby realizace a financování činností odborného vzdělávání pracovníků v zaměstnaneckém poměru

Právní základ: Deliberazione della Giunta regionale n. 1045 del 22.5.2001

Roční výdaje plánované do 31. 12. 2006: 70 miliard italských lir

Maximální míra podpory:

Velké podniky	Specifické vzdělávání	Obecné vzdělávání
Oblasti, které nemají nárok na podporu	25	50
Oblasti, které mají nárok na podporu	30	55
Malé a střední podniky	Specifické vzdělávání	Obecné vzdělávání
Oblasti, které nemají nárok na podporu	35	70
Oblasti, které mají nárok na podporu	40	75

Výše uvedené míry podpory se navyšují o 10 procentních bodů, pokud cílem předmětné činnosti je vzdělávání znevýhodněných pracovníků:

- jakýkoli pracovník mladší 25 let, který dosud nezískal první řádně placené zaměstnání (pouze pokud byl přijat nejvýše šest měsíců před koncem platnosti veřejného oznámení, na jehož základě se žádá o podporu);
- jakákoli osoba s vážným tělesným, mentálním či psychickým postižením, která je však způsobilá zapojit se do trhu práce;
- jakýkoli migrující pracovník, který se stěhuje nebo stěhoval v rámci Společenství nebo který se za účelem přijetí práce na území Společenství usadí a který potřebuje odborné a/nebo jazykové vzdělávání;
- jakákoli osoba, která si přeje po nejméně tříletém přerušení znovu zahájit pracovní činnost, zejména taková osoba, která opustila svou práci, protože se jí nedařilo skloubit

pracovní a rodinný život (pouze pokud byla přijata nejvýše šest měsíců před koncem platnosti veřejného oznámení, na jehož základě se žádá o podporu);

- jakákoli osoba starší 45 let, která nedosáhla vyššího středního nebo rovnocenného vzdělání;
- jakýkoli dlouhodobě nezaměstnaný, tzn. osoba, která je bez práce více než 12 po sobě následujících měsíců (pouze pokud byl přijat nejvýše šest měsíců před koncem platnosti veřejného oznámení, na jehož základě se žádá o podporu).

Pokud se podpora týká odvětví námořní dopravy, může její míra dosáhnout 100 % bez ohledu na to, zda se vzdělávací projekt vztahuje na specifické nebo obecné vzdělávání, jsou-li splněny následující podmínky:

Účastník vzdělávacího projektu není činným členem posádky, ale čekatelem, a vzdělávání bude probíhat na palubě lodí evidovaných v registrech Společenství.

Datum uskutečnění: červen 2001

Doba trvání režimu: 31. 12. 2006

Cíl podpory: Podpora se vztahuje na specifické i obecné vzdělávání. Obecným vzděláváním se rozumí takové vzdělávání, které zahrnuje výuku, která není výhradně nebo v převážné míře spjata se současným nebo budoucím pracovním místem, které zaměstnanec zastává v podniku, jenž je příjemcem podpory, ale na jehož základě se získají odbornosti, jež jsou široce využitelné v jiných podnicích nebo odvětvích činnosti. Tím se tedy výrazně zlepšuje možnost zaměstnance umístit na pracovním trhu.

Za „obecné“ vzdělávání se považuje:

- Mezipodnikové vzdělávání, tzn. vzdělávání společně organizované různými samostatnými podniky (podle předpisů Společenství, které definují malé a střední podniky) nebo takové, které je přístupné zaměstnancům různých podniků;
- (Podnikové) vzdělávání týkající se odborností, jež jsou uvedeny v regionálním přehledu odborností, nebo takových odborností, které je třeba do přehledu zapsat

Dotčená hospodářská odvětví: Všechna odvětví

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Regione Marche
Servizio formazione professionale e problemi del lavoro
Via Tiziano 44
I-60125 Ancona

STÁTNÍ PODPORY – BELGIE

Státní podpora C 40/2005 (ex N 331/2005) – Ford Genk

Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(2006/C 47/06)

(Text s významem pro EHP)

Dopisem ze dne 9. listopadu 2005 uvedeném v závazném znění na stránkách, jež následují po tomto shrnutí, oznámila Komise Belgii své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně podpory na vzdělávání navazující na výše uvedenou podporu.

Zúčastněné strany mohou podat své připomínky k podpoře na vzdělávání, ohledně níž Komise zahajuje řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, Evropské komisi, Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž na adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
Rue de la Loi/Wetstraat, 200
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 296 12 42

Připomínky budou sděleny Belgii. Zúčastněná strana, která předloží připomínky, může formou řádně odůvodněné písemné žádosti požádat o utajení své totožnosti.

SHRNUTÍ

Postup

Zamýšlená podpora ve prospěch společnosti Ford v Genku byla Komisi oznámena dopisem ze dne 22. června 2005. Komise si dopisem ze dne 27. července 2005 vyžádala další informace, které Belgie zaslala doporučeným dopisem dne 15. září 2005.

Popis

Příjemcem podpory by byla společnost Ford-Werke GmbH v Genku v Belgii, která je součástí společnosti Ford Motor Company. Koncem roku 2003 tato společnost vyhlásila investiční program ve výši cca 700 milionů EUR, věnovaný především na nový pružný výrobní systém. Důsledkem tohoto kroku je, že tradiční výrobu modelu Mondeo by doplnila výroba modelu příští generace Galaxy a ještě třetího vozu.

Belgické orgány navrhují udělit podporu na vzdělávání dosahující výše 12,28 milionu EUR na způsobilé náklady na období tří let, a to v letech 2004 – 2006. Podporu udělí společnost Vlaamse Gemeenschap „ad hoc“. Celkové způsobilé náklady na vzdělávací projekt činí 33,84 milionu EUR. Program se sestává z prvků specializovaného vzdělávání dosahujících výše 25,34 milionu EUR a dále z opatření na obecné vzdělávání ve výši 8,5 milionu EUR.

Posouzení

V této fázi má Komise vážné pochybnosti o tom, že zamýšlená podpora splňuje podmínky nařízení, a to ve dvou aspektech.

Zprvé, pokud jde o způsobilost nákladů v případě následujících pojetí: „zprostředkovatelé vzdělávání“ (infrastruktura pro čtení a socializaci); náklady na personál ve školícím oddělení; „systém kaskád“ (vybudování organizačního systému opírajícího se o „vzájemnou důvěru mezi spolupracovníky“); náklady plynoucí z restrukturalizace; náklady plynoucí ze zavádění nových modelů; výdaje odpovídající období předcházejícímu oznámení o podpoře. Zadruhé, pokud se jedná o navrhované rozlišení mezi obecným a specializovaným vzděláváním v případě „nákladů na poradenství“ a „nepřímých nákladů na personál“.

Závěr

Vzhledem k výše uvedeným pochybnostem se Komise rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

ZNĚNÍ DOPISU

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la Belgique qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

PROCÉDURE

1. Le projet d'aide en faveur de la société Ford, à Genk, a été notifié à la Commission par lettre du 22 juin 2005. La Commission a demandé des renseignements complémentaires par lettre du 27 juillet 2005, à laquelle la Belgique a répondu par lettre enregistrée le 15 septembre 2005.

DESCRIPTION DU PROJET

2. Le bénéficiaire de l'aide serait la société Ford-Werke GmbH établie à Genk, en Belgique, qui fait partie de Ford Motor Company. L'usine a été ouverte en 1964 et, depuis lors, elle a produit plus de 12 millions de véhicules. Fin 2003, elle a subi, dans le cadre d'une restructuration générale de Ford Europe, une réduction importante de ses effectifs, qui a concerné environ 3 000 salariés sur un total de 9 000. Dans le même temps, la société a annoncé un programme d'investissement d'environ 700 millions d'EUR, essentiellement destinés à un nouveau système de production flexible. Ce programme prévoyait que la production traditionnelle du modèle *Mondeo* serait complétée par la production de la nouvelle génération de *Galaxy* et d'un troisième véhicule. Actuellement, le travail dans l'usine s'effectue en deux équipes, avec des effectifs de 4 946 personnes. L'année dernière, 207 163 véhicules ont été produits sur le site.
3. Les autorités belges se proposent d'accorder des aides à la formation d'un montant de 12,28 millions d'EUR, couvrant des aides admissibles sur une période de trois ans, de 2004 à 2006. L'aide doit être accordée sous forme d'aide "ad hoc" de la *Vlaamse Gemeenschap*. Les coûts admissibles totaux du projet de formation s'élèvent à 33,84 millions d'EUR.
4. D'après les renseignements fournis par la Belgique, le programme comprend une partie "formation spécifique", dont le coût s'élève à 25,34 millions d'EUR. Cette formation spécifique couvrira les activités liées aux postes suivants:
 - coûts de services de conseil: 0,88 million d'EUR;
 - formation dans l'entreprise: 5,44 millions d'EUR;
 - organisation allégée: 1,65 million d'EUR;
 - frais de personnel hors ligne: 2,35 millions d'EUR;
 - "locaux de formation": 1,48 million d'EUR;
 - "gestion en cascade": 1,6 million d'EUR;
 - restructuration: 4,47 millions d'EUR;
 - coûts de lancement: 7,44 millions d'EUR.
5. Les coûts de la formation générale s'élèvent à 8,5 millions d'EUR et couvrent les activités liées aux postes suivants:
 - coûts de services de conseil: 2,05 millions d'EUR;
 - frais de personnel hors ligne: 5,5 millions d'EUR;
 - frais de personnel du service formation: 0,92 million d'EUR.

APPRÉCIATION DE L'AIDE

6. À ce stade, la Commission estime que les mesures en cause constituent des aides d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE; en effet, elles sont attribuées sous forme d'une subvention du gouvernement flamand et sont donc financées par des ressources d'État. Elles sont sélectives, puisqu'elles sont limitées à Ford Genk. Compte tenu

du fait qu'elles constituent une part importante du financement de la formation, elles sont susceptibles de fausser la concurrence au sein de la Communauté, en conférant à Ford Genk un avantage sur d'autres concurrents qui ne bénéficient pas des mêmes aides. Enfin, le marché des véhicules à moteur se caractérise par des échanges intensifs entre les États membres.

7. La Belgique ne conteste absolument pas que les mesures en cause constituent des aides d'État et elle demande qu'elles soient approuvées en tant qu'aides à la formation.
8. Les aides prévues ont été appréciées conformément au règlement (CE) n° 68/2001 du 12 janvier 2001 concernant l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides à la formation⁽¹⁾ (ci-après dénommé "le règlement"). Conformément à l'article 5 de ce règlement, si le montant de l'aide accordée à une même entreprise pour un projet individuel de formation est supérieur à 1 million d'EUR, l'aide n'est pas automatiquement exemptée et doit être notifiée et appréciée en vertu des dispositions du règlement. La Commission note qu'en l'espèce, l'aide prévue s'élève à 12,28 millions d'EUR, qu'elle doit être accordée à une seule entreprise et que le projet de formation est un projet individuel. C'est pourquoi elle considère que l'obligation de notification s'applique à l'aide en cause.
9. Conformément à l'article 3, paragraphe 1, du règlement, les aides individuelles sont compatibles avec le marché commun au sens de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, à condition qu'elles remplissent toutes les conditions du règlement.
10. Au stade actuel de la procédure, la Commission doute sérieusement que les aides envisagées remplissent les conditions du règlement pour ce qui est 1) de la façon dont les autorités belges interprètent l'étendue des coûts admissibles et 2) de la catégorisation proposée en tant que formation générale ou spécifique.

I. Coûts admissibles

11. La Commission note que l'article 4, paragraphe 7, du règlement prévoit que les coûts admissibles d'un projet d'aide à la formation sont les suivants:
 - (a) coûts de personnel des formateurs;
 - (b) frais de déplacement des formateurs et des participants à la formation;
 - (c) autres dépenses courantes (telles que les dépenses au titre des matériaux et des fournitures);
 - (d) amortissement des instruments et des équipements au prorata de leur utilisation exclusive pour le projet de formation en cause;
 - (e) coûts des services de conseils concernant l'action de formation;
 - (f) coûts de personnel des participants jusqu'à concurrence du total des autres coûts éligibles figurant aux points a) à e).

⁽¹⁾ JO L 10 du 13.1.2001, p. 20.

12. La Belgique a fourni un aperçu des coûts de formation qui permet à la Commission d'identifier les coûts admissibles proposés. Les coûts admissibles du programme de formation notifié s'élèvent au total à 33,84 millions d'EUR, dont 25,34 millions correspondent à des actions de formation spécifique et 8,5 millions à des actions de formation générale. D'après les renseignements fournis par la Belgique, les coûts de personnel des participants au projet ne sont pas supérieurs au total des autres coûts admissibles.
13. À ce stade de la procédure, la Commission doute sérieusement de la compatibilité avec l'article 4, paragraphe 7, du règlement d'un certain nombre de dépenses envisagées par la Belgique. Les doutes de la Commission concernent notamment les éléments de coûts suivants:
- i) "Locaux de formation"
14. La Belgique décrit les "locaux de formation" comme de grandes salles vitrées comportant des zones réservées à la lecture et aux contacts sociaux. La Belgique propose d'amortir ces zones en tant que coûts admissibles. Or, en l'état actuel des choses, il semble douteux que des bâtiments ou d'autres types d'infrastructures puissent entrer dans le champ d'application de l'article 4, paragraphe 7, point d), du règlement, qui ne mentionne que des "instruments" et des "équipements". En outre, la Belgique n'a pas fourni suffisamment d'informations sur la mesure dans laquelle ces infrastructures seront utilisées à des fins autres que la formation.
- ii) Coûts de personnel du service Formation
15. La Belgique propose d'inclure sous ce poste l'ensemble des coûts de personnel du service de formation de Ford Genk. Or, la Commission doute que ces coûts puissent entrer dans le champ d'application de l'article 4, paragraphe 7, point e), du règlement ("coûts des services de conseil concernant l'action de formation").
16. En outre, toute société de la taille du bénéficiaire étant normalement dotée d'un service de formation chargé d'assurer et de coordonner les besoins en formation de son personnel, il ne semble pas, à première vue, que la mesure d'aide envisagée puisse être de nature à inciter le bénéficiaire à renforcer son offre de formation.
- iii) Gestion "en cascade"
17. D'après la notification, le directeur de l'usine réunit son personnel trois fois par an, afin de l'informer sur la mise en œuvre du système d'"organisation allégée" de Ford. Au stade actuel de la procédure, la Commission doute fortement que cette action aille au-delà d'une simple pratique de gestion ou réponde à un quelconque objectif de formation. Il est donc douteux qu'elle soit admissible au titre de l'article 4, paragraphe 7, du règlement.
18. En outre, on peut également douter que la société ait besoin d'une aide d'État pour entreprendre de telles actions de gestion "en cascade". Le caractère nécessaire de l'aide constitue une condition préalable à sa compatibilité, conformément à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité. Dans le contexte de la présente affaire, une aide à la formation peut se justifier si elle est nécessaire pour inciter le bénéficiaire à offrir une formation appropriée à ses employés. La gestion "en cascade" semblant être partie intégrante des pratiques de gestion courantes de Ford Genk, la Commission considère qu'à ce stade de la procédure, la nécessité de l'aide n'a pas été démontrée de façon suffisante.
- iv) Coûts de restructuration et coûts de lancement
19. Ford Europe a tenté, ces dernières années, d'adapter sa capacité de production à une demande en stagnation. Dans ce contexte, Ford Genk a licencié 2 770 salariés entre décembre 2003 et avril 2004. D'après les autorités belges, la société a demandé à un certain nombre de "salariés clés" de rester pendant encore quelques semaines ou quelques mois dans l'entreprise et de former leurs successeurs, afin de garantir la continuité de la production et le maintien des normes de qualité de la société. Au stade actuel de la procédure, la Commission doute que ces coûts soient admissibles en vertu de l'article 4, paragraphe 7, du règlement, dans la mesure où ils semblent résulter exclusivement de la récente restructuration de l'installation de production.
20. En outre, il semble que la transmission du savoir-faire à travers les générations successives de salariés soit également partie intégrante du cœur de métier de la société, c'est-à-dire des actions nécessaires à la survie de l'entreprise, et qu'elle soit la conséquence de l'objet même de l'activité commerciale. C'est pourquoi la Commission estime, au stade actuel de la procédure, que les aides qui doivent être accordées au titre des coûts de formation liées à la "restructuration" ne semblent pas de nature à réellement inciter la société à renforcer ses actions de formation.
21. Cet argument vaut également pour les aides en faveur du poste "coûts de lancement". Ces dépenses sont nécessaires pour pouvoir produire de nouveaux modèles dans l'usine, ce qui constitue une caractéristique normale et courante du secteur automobile, nécessaire au maintien de la compétitivité. Il semble donc que les forces du marché devraient suffire, à elles seules, à inciter la société à supporter ce type de coûts. C'est pourquoi la Commission estime qu'à cet égard également, la Belgique n'a pas suffisamment démontré la nécessité de l'aide d'État.
- v) Dépenses relatives à 2004
22. La Commission note qu'une partie des coûts admissibles, à savoir 12 243 705 EUR, correspond à des dépenses qui ont déjà été effectuées en 2004. Dans la mesure où cette aide est destinée à alléger des dépenses passées, il est douteux qu'elle ait pu avoir une quelconque incidence sur les actions de formation de la société au cours de cette période.
- II) Nature de la formation
23. La Commission note que l'article 4 du règlement opère une distinction entre les projets de formation spécifique et les projets de formation générale.

24. L'article 2, point d), définit la formation spécifique comme "une formation comprenant un enseignement directement et principalement applicable aux postes actuels ou prochains des salariés dans l'entreprise bénéficiaire et procurant des qualifications qui ne sont pas transférables à d'autres entreprises ou d'autres domaines de travail ou ne le sont que dans une mesure limitée".
25. L'article 2, point e), définit la formation générale comme "une formation comprenant un enseignement qui n'est pas uniquement ou principalement applicable aux postes de travail actuels ou prochains du salarié dans l'entreprise bénéficiaire, et qui procure des qualifications largement transférables à d'autres entreprises ou à d'autres domaines de travail et améliore par conséquent substantiellement la possibilité du salarié d'être employé".
26. Conformément à l'article 4, paragraphes 2 et 3, les aides à la formation sont compatibles avec le marché commun si elles sont conformes aux intensités d'aide mentionnées dans cet article pour les coûts admissibles. Conformément au règlement, les intensités d'aide maximum pour les grandes entreprises situées dans des régions pouvant bénéficier d'aides régionales conformément à l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité sont de 30 % pour la formation spécifique et de 55 % pour la formation générale.
27. À ce stade de la procédure, la Commission exprime des doutes quant à la façon dont les autorités belges interprètent la définition de la formation générale par rapport à la formation spécifique. Il ne peut être exclu qu'elles aient appliqué au projet une définition trop large de la notion de formation générale.
28. Les doutes de la Commission concernent notamment les postes "coûts des services de conseil" et "coûts de personnel hors ligne" ⁽²⁾. Au stade actuel de la procédure, la Commission ne dispose pas d'informations suffisantes sur le contenu précis de ces actions pour pouvoir déterminer quelle est la proportion appropriée de formation "générale" et de formation "spécifique".
29. D'après les autorités belges, le service Formation de Ford Genk estime qu'environ 70 % de cette formation est de nature générale. Néanmoins, conformément à l'article 4, paragraphe 5, du règlement, dans les cas où le projet comprend des éléments à la fois de formation spécifique et de formation générale qui ne peuvent être séparés aux fins du calcul de l'intensité de l'aide et dans les cas où le caractère spécifique ou général du projet d'aide à la formation ne peut être établi, ce sont les intensités définies pour la formation spécifique qui sont applicables.
30. En outre, la Commission n'a reçu aucune indication supplémentaire permettant de penser que ces cours puissent être considérés comme de la formation générale, c'est-à-dire qu'ils sont organisés conjointement par plusieurs entreprises indépendantes ou que des salariés de différentes entreprises peuvent bénéficier de la formation. La Commission n'a pas non plus reçu d'informations indiquant que les cours sont reconnus, agréés ou validés par les pouvoirs publics. C'est pourquoi, au stade actuel de la procédure, la Commission doute que la formation relève de la définition de la formation spécifique figurant dans le règlement.

⁽²⁾ Cette considération s'appliquerait également au poste "coûts de personnel du service formation", si ces coûts étaient éventuellement considérés comme admissibles en vertu de l'article 4, paragraphe 7, du règlement (voir section I ci-dessus).

DÉCISION

31. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission a décidé d'engager la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE et elle enjoint à la Belgique de lui fournir, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente, tous les documents, informations et données nécessaires pour apprécier la compatibilité de l'aide. Elle invite la Belgique à transmettre immédiatement copie de cette lettre au bénéficiaire potentiel de l'aide.
32. La Commission rappelle à la Belgique l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil, qui stipule que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.
33. Par la présente, la Commission avise la Belgique qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par publication d'une communication dans le supplément EEE du *Journal officiel*, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE, en lui envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication.»

„Hierbij stelt de Commissie België ervan in kennis dat zij, na onderzoek van de door uw autoriteiten met betrekking tot de bovengenoemde steunmaatregel verstrekte inlichtingen, heeft besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

PROCEDURE

1. De voorgenoemde steunmaatregel voor Ford in Genk is bij schrijven van 22 juni 2005 bij de Commissie aangemeld. De Commissie heeft om aanvullende inlichtingen verzocht bij schrijven van 27 juli 2005, waarop de Belgische autoriteiten hebben geantwoord bij een schrijven dat op 15 september 2005 werd geregistreerd.

BESCHRIJVING VAN HET PROJECT

2. De steun zou worden verleend aan Ford-Werke GmbH in Genk, België, dat deel uitmaakt van de Ford Motor Company. De fabriek werd in 1964 in bedrijf gesteld en sedertdien werden ruim twaalf miljoen wagens geproduceerd. Eind 2003 vond — in het kader van een algemene herstructurering van Ford Europe — een aanzienlijke personeelsafvloeiing plaats, waarbij 3 000 personeelsleden op een totaal van 9 000 werknemers waren betrokken. Tegelijkertijd maakte de onderneming een investeringsprogramma bekend van ongeveer 700 miljoen EUR, dat hoofdzakelijk bestemd was voor een nieuw flexibel fabricagesysteem. Daarbij zou de traditionele productie van het model Mondeo worden aangevuld met de nieuwe versie van het model Galaxy en een derde wagen. Momenteel telt de fabriek 4 946 werknemers die in twee ploegen werken. Vorig jaar werden 207 163 wagens geproduceerd.

3. De Belgische autoriteiten nemen zich voor opleidingssteun te verlenen ten bedrage van 12,28 miljoen EUR voor subsidiabele kosten die betrekking hebben op een periode van drie jaar, van 2004 tot 2006. De steun wordt toegekend in de vorm van een ad-hocsubsidie van de Vlaamse Gemeenschap. De totale subsidiabele kosten van het opleidingsproject bedragen 33,84 miljoen EUR.
4. Volgens de door België verstrekte informatie omvat het voor steun in aanmerking komende programma de onderstaande specifieke opleidingsactiviteiten ten belope van 25,34 miljoen EUR:
 - consultancykosten: 0,88 miljoen EUR;
 - on-the-job training: 5,44 miljoen EUR;
 - slanke organisatie: 1,65 miljoen EUR;
 - off-line personeelskosten: 2,35 miljoen EUR;
 - „training enablers” (opleidingsruimten): 1,48 miljoen EUR;
 - „cascading” (cascadeproces): 1,6 miljoen EUR;
 - herstructurering: 4,47 miljoen EUR;
 - opstartkosten: 7,44 miljoen EUR.
5. De uitgaven voor algemene opleidingsactiviteiten bedragen 8,5 miljoen EUR en omvatten de volgende kosten:
 - consultancykosten: 2,05 miljoen EUR;
 - off-line personeelskosten: 5,5 miljoen EUR;
 - personeelskosten van de dienst opleiding: 0,92 miljoen EUR.

BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

6. In dit stadium van de procedure is de Commissie van oordeel dat de desbetreffende maatregelen staatssteun vormen in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag: de steun wordt verleend in de vorm van een subsidie van de Vlaamse regering en wordt derhalve met staatsmiddelen bekostigd. De steunmaatregelen zijn selectief omdat zij alleen op Ford Genk van toepassing zijn. Aangezien de maatregelen een belangrijk aandeel in de financiering van de opleiding vertegenwoordigen, valt te verwachten dat zij de mededinging binnen de Gemeenschap verstoren, doordat Ford Genk een voordeel ontvangt ten opzichte van andere ondernemingen waaraan geen steun wordt verleend. Ten slotte wordt de markt voor motorvoertuigen gekenmerkt door een intensief handelsverkeer tussen de lidstaten.
7. België vecht geenszins aan dat de betwiste maatregelen staatssteun zijn en verzoekt dat deze maatregelen als opleidingssteun worden goedgekeurd.
8. Het steunvoornemen moet worden getoetst aan Verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op opleidingssteun⁽³⁾ (hierna „de verordening” te noemen). Volgens artikel 5 van de verordening is opleidingssteun niet automatisch vrijgesteld wanneer het bedrag dat voor één enkel opleidingsproject

aan één onderneming wordt verleend meer dan 1 miljoen EUR bedraagt. Bijgevolg moet deze steun worden aangemeld en getoetst aan de verordening. De Commissie merkt op dat de voorgenomen steun in deze zaak 12,28 miljoen EUR bedraagt; dat de steun aan één enkele onderneming wordt uitgekeerd; en dat het opleidingsproject één enkel project is. Daarom is de Commissie van oordeel dat voor dit steunvoornemen de aanmeldingsverplichting geldt.

9. Volgens artikel 3, lid 1, van de verordening, zijn individuele steunmaatregelen die aan alle voorwaarden van deze verordening voldoen, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.
10. In dit stadium van de procedure heeft de Commissie ernstige twijfel of het steunvoornemen op volgende punten aan de voorwaarden van de verordening voldoet: 1) de opvatting van de Belgische autoriteiten omtrent de kosten die als subsidiabel kunnen worden beschouwd en 2) de voorgestelde indeling bij algemene of specifieke opleiding.

I. Subsidiabele kosten

11. De Commissie merkt op dat in artikel 4, lid 7, van de verordening is bepaald welke kosten in aanmerking komen voor opleidingssteun:
 - (a) de personeelskosten van de opleiders;
 - (b) de verplaatsingskosten van de opleiders en degenen die de opleiding volgen;
 - (c) andere lopende uitgaven voor materiaal en benodigheden;
 - (d) de afschrijving van werktuigen en uitrusting, in de mate waarin deze uitsluitend voor het opleidingsproject worden gebruikt;
 - (e) de kosten van diensten inzake begeleiding en advisering met betrekking tot het opleidingsproject;
 - (f) de personeelskosten van degenen die de opleiding volgen, ten belope van ten hoogste het totaal van de overige, in de punten a) tot en met e) bedoelde, in aanmerking komende kosten.
12. België heeft een overzicht van de opleidingskosten ingediend waardoor de Commissie kon nagaan wat onder de voorgestelde subsidiabele kosten wordt verstaan. De totale subsidiabele kosten van het aangemelde opleidingsprogramma bedragen 33,84 miljoen EUR, waarvan 25,34 miljoen EUR bestemd is voor specifieke opleiding en 8,5 miljoen voor algemene opleiding. Volgens de door België verstrekte informatie liggen de personeelskosten van degenen die de opleiding volgen niet hoger dan het totaal van de overige subsidiabele kosten.
13. In dit stadium van de procedure heeft de Commissie ernstige twijfel of een aantal van de door België voorgestelde uitgaven voldoen aan artikel 4, lid 7, van de verordening. In het bijzonder heeft de Commissie twijfel over de volgende kostenposten:

⁽³⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 20.

i) „Training enablers” (opleidingsruimten)

14. België beschrijft „Training enablers” als grote glazen lokalen met ruimten voor lectuur en sociale contacten. België stelt voor dat de afschrijving van de kosten voor deze ruimten als subsidiabel wordt beschouwd. In deze fase lijkt het evenwel twijfelachtig of gebouwen of andere soorten infrastructuur binnen de werkingssfeer van artikel 4, lid 7, onder d), van de verordening vallen, waarin alleen „werktuigen” en „uitrusting” worden vermeld. Voorts heeft België onvoldoende gegevens verstrekt met betrekking tot de mate waarin deze infrastructuur voor andere doeleinden dan opleiding zal worden gebruikt.

ii) Personeelskosten van de dienst opleiding

15. België stelt voor in deze kostenpost alle personeelskosten van de dienst opleiding van Ford Genk op te nemen. Volgens de Commissie is het twijfelachtig of dergelijke kosten binnen de werkingssfeer van artikel 4, lid 7, onder e), van de verordening vallen („de kosten van diensten inzake begeleiding en advisering met betrekking tot het opleidingsproject”).

16. Aangezien een onderneming met de omvang van de begunstigde onderneming normaal gezien over een dienst opleiding beschikt die verantwoordelijk is voor het aanbieden en coördineren van de opleiding van het personeel, lijkt het op het eerste gezicht niet waarschijnlijk dat de begunstigde onderneming door het steunvoornemen extra stimulansen krijgt om haar eigen opleidingsaanbod te vergroten.

iii) „Cascading” (cascadeproces)

17. Volgens de aanmelding vindt er driemaal per jaar een bijeenkomst plaats waarop de directeur van de fabriek het personeel een korte uiteenzetting geeft over de tenuitvoerlegging van het „lean organisation”-systeem („FPS” — slanke organisatie) van Ford. In deze fase van de procedure heeft de Commissie ernstige twijfel of deze activiteit meer is dan een zuivere beheershandeling of aan een of andere opleidingsdoelstelling beantwoordt. Bijgevolg is het twijfelachtig of deze activiteit subsidiabel is in het kader van artikel 4, lid 7, van de verordening.

18. Voorts rijst de vraag of de onderneming nood heeft aan staatssteun om een dergelijk cascadeproces ten uitvoer te leggen. Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag is de noodzaak van de steun een voorwaarde om met de gemeenschappelijke markt verenigbaar te zijn. In deze zaak kan opleidingssteun worden gerechtvaardigd wanneer deze noodzakelijk is om de begunstigde onderneming de juiste stimulansen te geven om haar personeel een passende opleiding aan te bieden. Aangezien het cascadeproces deel lijkt uit te maken van de gebruikelijke beheershandelingen van Ford Genk, is de Commissie in deze fase van oordeel dat de noodzaak van de steun voor deze kostenpost onvoldoende is gestaafd.

iv) Herstructurerings- en opstartkosten

19. In de voorbije jaren heeft Ford Europe geprobeerd haar productiecapaciteit aan te passen aan een stagnerende vraag. Zo zijn bij Ford Genk in de periode van december 2003 tot april 2004 2 770 werknemers afgevoerd. Volgens de Belgische autoriteiten werd een aantal „belangrijke personeelsleden” verzocht om nog enkele extra weken of maanden in dienst te blijven en hun opvolgers op te leiden om de continuïteit van de productie en de kwaliteitszorg van de fabriek te garanderen. In deze fase betwijfelt de Commissie of deze kosten subsidiabel zijn overeenkomstig artikel 4, lid 7, van de verordening, aangezien deze uitsluitend lijken voort te vloeien uit de recente herstructurering van de fabriek.

20. Voorts lijkt de kennisoverdracht naar jongere personeelsleden ook deel uit te maken van de kernactiviteiten van de onderneming omdat deze noodzakelijk is voor het overleven van de onderneming en voortvloeit uit de kerndoelstelling van de onderneming. Bijgevolg is de Commissie in deze fase van mening dat de steun voor opleiding in het kader van de herstructurering geen echte stimulansen lijkt te bieden voor de opleidingsactiviteiten van de onderneming.

21. Hetzelfde geldt voor steun voor een startopleiding. Deze opleidingskosten zijn nodig voor de productie van nieuwe modellen in de fabriek, hetgeen een normaal en vaak voorkomend verschijnsel is in de auto-industrie en noodzakelijk is om concurrerend te blijven. Het lijkt dus dat de marktwerking alleen reeds voldoende zou zijn om de onderneming ertoe aan te zetten deze kosten te maken. Bijgevolg is de Commissie ook in dit opzicht van mening dat België de noodzaak van staatssteun onvoldoende heeft aangetoond.

v) Uitgaven met betrekking tot 2004

22. De Commissie stelt vast dat een gedeelte van de subsidia-bele kosten, namelijk 12 243 705 EUR, uitgaven betreft die reeds in 2004 werden gemaakt. In de mate dat steun wordt benut ter dekking van vroegere uitgaven, is het twijfelachtig of deze steun een stimulans kan zijn voor de opleidingsactiviteiten van de onderneming in deze periode.

II. Soort opleiding

23. De Commissie wijst erop dat in artikel 4 van de verordening een onderscheid gemaakt wordt tussen specifieke en algemene opleiding.

24. In artikel 2, onder d), wordt „specifieke opleiding” omschreven als „een opleiding die bestaat in onderricht dat direct en hoofdzakelijk op de huidige of toekomstige functie van de werknemer in de begunstigde onderneming gericht is, en door middel waarvan bekwaamheden worden verkregen die niet of slechts in beperkte mate naar andere ondernemingen of andere werkgebieden overdraagbaar zijn.”

25. In artikel 2, onder e) wordt „algemene opleiding” omschreven als „een opleiding die bestaat in onderricht dat niet uitsluitend of hoofdzakelijk op de huidige of toekomstige functie van de werknemer in de begunstigde onderneming gericht is, maar door middel waarvan bekwaamheden worden verkregen die in ruime mate naar andere ondernemingen of werkgebieden overdraagbaar zijn, zodat de inzetbaarheid van de werknemer wordt verbeterd.”
26. Opleidingssteun is volgens artikel 4, leden 2 en 3, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wanneer de daarin genoemde steunintensiteiten in verhouding tot de subsidiabele kosten worden nageleefd. Volgens de verordening bedragen de maximaal toegestane steunintensiteiten voor grote ondernemingen in gebieden die uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag voor steun in aanmerking komen, 30 % voor specifieke opleiding en 55 % voor algemene opleiding.
27. In dit stadium van de procedure heeft de Commissie enige twijfel bij de manier waarop de Belgische autoriteiten de definitie van algemene versus specifieke opleiding interpreteren. Niet uit te sluiten valt dat in dit project een al te ruime definitie van „algemene opleiding” werd gehanteerd.
28. De Commissie heeft in het bijzonder twijfel omtrent de opleidingsonderdelen „consultancykosten” en „off-line personeelskosten”⁽⁴⁾. In deze fase beschikt de Commissie over onvoldoende gegevens met betrekking tot de precieze inhoud van deze activiteiten om het overeenkomstige deel „algemene” en „specifieke” opleiding te kunnen vaststellen.
29. Volgens de Belgische autoriteiten raamt de dienst opleiding van Ford Genk dat ongeveer 70 % van deze opleiding als algemene opleiding kan worden beschouwd. Overeenkomstig artikel 4, lid 5, van de verordening zijn de steunintensiteiten die voor specifieke opleiding gelden, van toepassing, ingeval het steunproject zowel componenten van specifieke opleiding als componenten van algemene opleiding omvat die voor de berekening van de steunintensiteit niet van elkaar kunnen worden gescheiden en ingeval het specifieke dan wel algemene karakter van het opleidingsproject niet kan worden aangetoond.
30. Bovendien heeft de Commissie geen verdere aanwijzingen ontvangen dat deze cursussen als algemene opleiding kunnen worden aangemerkt — dat deze cursussen dus door verschillende onafhankelijke ondernemingen gezamenlijk worden georganiseerd of ten goede kunnen komen aan werknemers van verschillende ondernemingen. Evenmin heeft de Commissie informatie ontvangen dat de cursussen worden erkend, gecertificeerd of gehomologeerd door een overheidsorgaan. Derhalve betwijfelt de Commissie — in dit stadium — dat de opleiding onder de definitie valt van algemene opleiding in de zin van de verordening.

BESLUIT

31. Gelet op de bovenstaande overwegingen heeft de Commissie besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden en maant zij België aan, haar binnen één maand na de datum van ontvangst van dit schrijven, alle documenten, inlichtingen en gegevens te verstrekken die nodig zijn om de verenigbaarheid van de steunmaatregel te beoordelen. Zij verzoekt België onverwijld een afschrift van dit schrijven aan de potentiële begunstigde van de steunmaatregel te doen toekomen.
32. De Commissie wijst België op de schorsende werking van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag. Zij verwijst naar artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad, volgens hetwelk elke onrechtmatige steun van de begunstigde kan worden teruggevorderd.
33. Voorts deelt de Commissie België mee, dat zij de belanghebbenden van deze zaak in kennis zal stellen door dit schrijven en een samenvatting ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekend te maken. Tevens zal zij de belanghebbenden in de EVA-staten die partij zijn bij de EER-Overeenkomst door de bekendmaking van een mededeling in het EER-Supplement van het *Publicatieblad* in kennis stellen, alsmede de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA door haar een afschrift van dit schrijven toe te zenden. Alle bovengenoemde belanghebbenden zal worden verzocht hun opmerkingen te maken binnen één maand vanaf de datum van deze bekendmaking.“

⁽⁴⁾ Indien de „personeelskosten van de dienst opleiding” in aanmerking waren genomen als subsidiabele kosten overeenkomstig artikel 4, lid 7, van de verordening (zie afdeling I), dan zou voor deze kosten ook een soortgelijke opmerking kunnen worden gemaakt.

Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES**Případy, k nimž Komise nevznáší námitku**

(2006/C 47/07)

(Text s významem pro EHP)

Datum přijetí rozhodnutí: 17. 9. 2003**Členský stát (region):** Spojené království (Anglie)**Podpora č.:** N 144/2003**Název:** Program vyřazení rybářských plavidel z provozu na rok 2003**Cíl:** Vyřazení rybářských plavidel z loďstva za účelem snížení intenzity rybolovu tresky obecné o 15 – 20 %**Právní základ:** Statutory Instrument**Míra nebo částka podpory:** Žádosti budou posuzovány na základě jednotlivých konkurenčních nabídek, z nichž budou vybrány ty nejvýhodnější. V případě plavidel o stáří 10 let a vyšším budou podpory poskytnuty v mezích stanovených v nařízení 2792/1999 a navýšeny o vrakovací prémii ve výši 20 %. V případě plavidel o stáří nižším než 10 let bude strop navýšen o 1,5 % za každý rok chybějící do stáří 10 let**Doba trvání:** 2003/04**Další informace:** Výroční zpráva

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Datum přijetí rozhodnutí:** 4. 7. 2003**Členský stát:** Spojené království (Skotsko)**Podpora č.:** N 155/2003**Název:** Program pro námořní rybolov na rok 2003 (přechodná podpora) (Skotsko) (č. 2)**Cíl:** Poskytnutí hospodářského vyrovnání plavidlům, kterých se dotýká omezení intenzity rybolovu populací tresky obecné v Severním moři**Právní základ:** Scottish Statutory Instrument**Rozpočet:** 10 milionů GBP (přibližně 15 milionů EUR)**Míra nebo výše podpory:** 142 GBP na jednotku kapacity plavidla pro oprávněná plavidla během celého období**Doba trvání:** 1. březen – 31. srpen 2003**Další informace:** Výroční zpráva

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Datum přijetí rozhodnutí:** 27. 2. 2004**Členský stát:** Irsko**Podpora č.:** N 340/2001**Název:** Daňová úleva na investice do loďstva lovícího síhy**Cíl:** Podpora kapitálových investic do loďstva lovícího síhy**Právní základ:** Finance Act 2001**Rozpočet:** Skutečné peněžní náklady a přínosy režimu budou záviset na druhu a rozsahu projektu, daňovém tarifu, ze kterého se bude poskytovat úleva, a na míře financování mimo poskytnutou podporu**Forma a míra podpory:** Míry účasti stanovené na základě nařízení Rady (ES) č. 2792/1999 ve znění nařízení Rady (ES) č. 2369/2002 ze dne 20. prosince 2002**Doba trvání:** 2001, 2002, 2003, konec dne 3. září 2004**Další informace:** Roční zpráva

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Datum přijetí rozhodnutí:** 5. 4. 2004**Členský stát:** Nizozemsko**Podpora č.:** N 356/2003**Název:** Ochrana zájmů odvětví vykládky produktů rybolovu**Cíl:** Financování činností na ochranu zájmů odvětví vykládky produktů rybolovu

Právní základ:

- Instellingsverordening Productschap Vis
- Verordening instelling van een fonds voor de aanvoersector

Rozpočet: Mezi 50 a 100 000 EUR ročně**Forma a míra intervence:** V mezích částek vymezených pokyny pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury (Úř. věst. C 19, 20.1.2001, s. 7)**Doba trvání:** Rok 2003 a následující**Další informace:** Výroční zpráva

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí: 17. 2. 2003**Členský stát:** Španělsko**Podpora č.:** N 574/2002**Název:** Dohoda s Marokem – Přeměna rybářského loďstva (Valencia)**Cíl:** Podpořit přeměnu plavidel a rekvalifikaci rybářů, na které se do roku 1999 vztahovala dohoda o rybolovu s Marokem**Právní základ:** Orden de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación por la que se establecen determinados requisitos y condiciones que afectan a la reconversión de los buques y pescadores por la finalización del Acuerdo de pesca con Marruecos**Rozpočet:** 1 500 000 EUR**Míra podpory:** Kritéria a tarify stanovené v nařízeních Rady (ES) č. 2792/99 a 2561/2001**Doba trvání:** 2002 – 2003

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Datum rozhodnutí: 15. 1. 2003**Členský stát:** Itálie**Podpora č.:** N 702/2002**Název:** Akce prováděné odborníky. Odvětví rybolovu**Cíl:** Zavádění strukturálních opatření v oblastí akcí prováděných odborníky v odvětví rybolovu, které jsou zahrnuty do rámce podpory Společenství**Právní základ:** Circolare applicativa della normativa CE in materia di OO.PP. e Associazioni di OO.PP. (Ministero delle Politiche Agricole e Forestali)**Rozpočet:** 5 286 000 EUR**Míra podpory:** Podle sazeb uvedených v nařízení Rady (ES) č. 2792/99**Doba trvání:** 2000 – 2006**Další informace:** Výroční zpráva

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Datum rozhodnutí: 15. 1. 2003**Členský stát:** Portugalsko**Podpora č.:** NN 92/2002**Název:** Dočasná zastavení rybolovu sardinky obecné – Odvětví rybolovu**Cíl:** Poskytnutí vyrovnání rybářům a vlastníkům rybářských plavidel za dočasná zastavení rybolovu sardinky obecné (*Sardina pilchardus*) z důvodu nepředvídatelného biologického jevu, který nastal v severním regionu (mimořádný nadbytek nedospělých jedinců), a z důvodu následného zákazu rybolovu za účelem obnovy reprodukční biomasy**Právní základ:** Portaria n.º. 123-B/2002, de 8 de Fevereiro, que estabelece o Regulamento de apoio à cessação temporária da actividade das embarcações de pesca dirigida à sardinha**Rozpočet:** 1 200 000 EUR**Doba trvání:** Dva měsíce v roce 2002

Závazné jazykové znění (závazná jazyková znění) rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č.j. COMP/M.4095 – Deutsche Telekom/Corpus/Morgan Stanley/Sireo)

Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení

(2006/C 47/08)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 17. února 2006 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podniky Deutsche Telekom AG („DTAG“, Německo), Corpus Immobiliengruppe GmbH & Co. KG („Corpus“, Německo) a Morgan Stanley Bank AG („MSBAG“, Německo), náležící do skupiny Morgan Stanley, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získávají společnou kontrolu nad existujícím společným podnikem Sireo Real Estate Asset Management GmbH („Sireo“, Německo) v jeho nové rozšířené podobě.
2. Předmět podnikání příslušných podniků je:
 - podniku DTAG: telekomunikace;
 - podniku Corpus: správa majetku, realitní a developerské služby;
 - podniku MSBAG: finanční služby;
 - podniku Sireo: realitní investiční fondy a konzultační služby pro realitní investiční fondy.
3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tento případ může být posouzen v řízení dle tohoto oznámení.
4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.4095 – Deutsche Telekom/Corpus/Morgan Stanley/Sireo, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc č. COMP/M.4157 – Wendel Investissement/Groupe Materis)

(2006/C 47/09)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise dne 17. února 2006 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Wendel Investissement SA („Wendel“, Francie) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady nákupem akcií kontrolu nad celým podnikem Materis Holding Luxembourg SA včetně jejích dceřiných společností („Materis“, Lucembursko).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— Wendel: holdingová společnost s činností převážně v oblasti kontroly a certifikace produktů a postupů prostřednictvím své dceřiné společnosti Bureau Veritas;

— Materis: výrobky pro stavební průmysl.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.4157 – Wendel Investissement/Groupe Materis na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc č. COMP/M.4104 – Aker Yards/Chantiers de l'Atlantique)

(2006/C 47/10)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise dne 20. února 2006 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Aker Yards France Holding AS, zcela vlastněný podnikem Aker Yards ASA („Aker Yards“), nad kterým vykonává kontrolu norská skupina Aker ASA („Aker ASA“), získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady nákupem akcií nově vytvořené společnosti kontrolu nad většinou aktiv a činností francouzského podniku Chantiers de l'Atlantique, který je dceřinou společností zcela vlastněnou podnikem Alstom Holdings, jenž je dceřinou společností zcela vlastněnou podnikem Alstom SA (Francie).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- Aker Yards: mezinárodní skupina, která se zabývá stavbou lodí a zaměřuje se na specializovaná plavidla včetně výletních lodí a trajektů;
- Aker ASA: průmyslová skupina s rozsáhlými aktivitami ve světě, která vykonává činnost v loďařském průmyslu prostřednictvím společností Aker Yards a Aker American Shipping;
- Chantiers de l'Atlantique: francouzská loděnice, která se zaměřuje na stavbu velmi kvalitních lodí včetně stavby výletních lodí, tankerů na kapalný zemní plyn a vojenských lodí. Prostřednictvím své dceřiné společnosti AMR je také zapojen do výroby obytných přívěsů a obalových plechů pro průmyslové stroje.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.4104 – Aker Yards/Chantiers de l'Atlantique na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č.j. COMP/M.4131 – Bain Capital/Texas Instruments)
Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení

(2006/C 47/11)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 20. února 2006 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Bain Capital Investors, LLC („Bain“, Spojené státy americké) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získává na základě nákupu akcií a majetku výhradní kontrolu nad aktivitami v oblasti senzorů a ovládacích prvků podniku Texas Instruments Inc. (Spojené státy americké).

2. Předmět podnikání příslušných podniků je:

— podniku Bain: private equity investice;

— aktivity v oblasti senzorů a ovládacích prvků podniku Texas Instruments Inc.: senzory a ovládací prvky.

3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tento případ může být posouzen v řízení dle tohoto oznámení.

4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.4131 – Bain Capital/Texas Instruments, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32.

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech (KOM(2005) 475 v konečném znění)

(2006/C 47/12)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

Význam tohoto návrhu

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVODNÍ POZNÁMKY

Konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů

1. Návrh rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech zaslala Komise evropskému inspektorovi ochrany údajů dopisem dne 4. října 2005. Evropský inspektor ochrany údajů tento dopis chápe jako žádost o radu pro orgány a instituce Společenství, jak je uvedeno v čl. 28 odst. 2 nařízení č. 45/2001/ES. Podle evropského inspektora ochrany údajů by měl být tento postoj uveden v preambuli rámcového rozhodnutí.

2. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje důležitost tohoto návrhu z pohledu základních práv a svobod fyzických osob na to, aby byly chráněny jejich osobní údaje. Přijetí tohoto návrhu by znamenalo značný krok vpřed směrem k ochraně osobních údajů, v důležité oblasti, jež vyžaduje zejména důsledný a účinný mechanismus ochrany osobních údajů na úrovni Evropské unie.

3. V této souvislosti evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že policejní a soudní spolupráce mezi členskými státy jako prvek postupného vytváření oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, je stále důležitější. Haagský program zavedl zásadu dostupnosti s cílem zlepšit přeshraniční výměnu informací k vymáhání práva. Podle Haagského programu⁽¹⁾ by samotná skutečnost, že informace překračují hranice, již neměla být významná. Zavedení zásady dostupnosti odráží obecnější směr vývoje pro usnadnění výměny informací v oblasti vymáhání práva (viz například tzv. Průmská úmluva⁽²⁾ ve znění podepsaném sedmi členskými státy a švédský návrh rámcového rozhodnutí o usnadnění výměny informací a zpravodajství mezi orgány činnými v trestním řízení⁽³⁾). Stejným způsobem je možné pohlížet na směrnici o uchovávání komunikačních údajů schválenou Evropským parlamentem a Radou⁽⁴⁾. Tento vývoj vyžaduje přijetí právního nástroje k zaručení efektivní ochrany osobních údajů v rámci všech členských států Evropské unie na základě společných norem.

⁽¹⁾ S. 18 programu.

⁽²⁾ Úmluva mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím a Rakouskou republikou o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční trestné činnosti a ilegální migraci. Prüm (Německo) 27. května 2005.

⁽³⁾ Podnět Švédského království za účelem přijetí rámcového rozhodnutí o zjednodušení výměny informací a zpráv mezi orgány činnými v trestním řízení členských států Evropské unie, zejména pokud jde o závažné trestné činy, včetně teroristických akcí (Úř. věst. C281).

⁽⁴⁾ Na základě návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejných služeb elektronických komunikací, kterou se mění směrnice 2002/58/ES (KOM (2005) 438 v konečném znění)

4. Evropský inspektor ochrany údajů upozorňuje na skutečnost, že současný obecný rámec ochrany údajů v této oblasti není dostatečný. Za prvé, směrnice 95/46/ES se nevztahuje na zpracovávání osobních údajů v průběhu činností nespádajících do oblasti působnosti právních předpisů Společenství, jako jsou činnosti uvedené v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii (čl. 3 odst. 2 směrnice). Ačkoliv ve většině členských států je oblast působnosti prováděcích právních předpisů širší, než požaduje samotná směrnice, a nezahrnuje zpracování údajů za účelem vymáhání práva, existují ve vnitrostátních právních předpisech značné rozdíly. Za druhé, úmluva Rady Evropy č. 108⁽¹⁾, jež je závazná pro všechny členské státy, nestanovuje nezbytnou obezřetnost při ochraně, jak bylo uznáno již v době přijetí směrnice 95/46/ES. Za třetí, žádný z těchto dvou právních nástrojů nezohledňuje zvláštní povahu výměny údajů policie a soudních orgánů⁽²⁾.

Příspěvek k úspěchu samotné spolupráce

5. Účinná ochrana osobních údajů není důležitá pouze pro subjekty údajů, ale rovněž přispívá k úspěchu policejní a soudní spolupráce samotné. V mnoha aspektech jdou oba veřejné zájmy ruku v ruce.

6. Je třeba si uvědomit, že příslušné osobní údaje jsou dosti často citlivé povahy a policie a soudní úřady je získaly na základě vyšetřování osob. Ochota k výměně těchto údajů s orgány jiných členských států se zvýší, pokud je si orgán jist úrovní ochrany v daném jiném členském státě. Evropský inspektor ochrany údajů uvádí jako důležité prvky ochrany údajů důvěrnost a bezpečnost údajů a omezení přístupu a dalšího využití.

7. Vysoká úroveň ochrany údajů může navíc zajistit přesnost a spolehlivost osobních údajů. Při výměně údajů mezi policií nebo soudními orgány se přesnost a spolehlivost těchto údajů stává ještě důležitější, zejména z toho důvodu, že po několika výměnách a opětovných předáních mezi donucovacími orgány jsou údaje nakonec zpracovávány daleko od zdroje a mimo kontext, ve kterém byly původně pořízeny a použity. Přijímající orgány obvykle nemají žádné informace o dodatečných okolnostech a musejí se plně spoléhat na samotné údaje.

8. Harmonizace vnitrostátních pravidel pro osobní údaje v oblasti policie a spravedlnosti – včetně odpovídajících opatření na ochranu těchto údajů – proto může podpořit vzájemnou důvěru i účinnost samotné výměny.

⁽¹⁾ Úmluva Rady Evropy o ochraně osob při automatizovaném zpracování osobních údajů, 28. ledna 1981.

⁽²⁾ V roce 1987 Rada Evropy vydala doporučení č. R(87) 15 o používání osobních údajů v policejní oblasti, ale toto doporučení není ze své povahy pro členské státy závazné.

Dodržování zásad ochrany údajů, spolu s dodatečným souborem pravidel

9. Potřeba a důležitost tohoto návrhu byla zdůrazněna při několika příležitostech. Během jarní konference konané v Krakově v dubnu roku 2005 přijaly evropské orgány pro ochranu údajů prohlášení a písemné stanovisko, ve kterém vyzvaly k přijetí nového právního rámce pro ochranu údajů použitelného pro činnosti v rámci třetího pilíře. Tento nový rámec by měl nejenom dodržovat zásady ochrany údajů stanovené ve směrnici 95/46/ES – důležité je zaručit soulad ochrany údajů v rámci Evropské unie – ale také poskytnout dodatečný soubor pravidel zohledňujících zvláštní povahu oblasti vymáhání práva⁽³⁾. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že stávající návrh tato východiska zohledňuje: respektuje zásady ochrany údajů stanovené ve směrnici 95/46/ES a poskytuje dodatečný soubor pravidel.

10. Toto stanovisko chce analyzovat, do jaké míry je výsledek přijatelný z hlediska ochrany údajů, s náležitým ohledem na zvláštní situaci ochrany údajů v oblasti vymáhání práva. Na jedné straně jsou tyto údaje poměrně často velmi citlivé povahy (viz bod 6 tohoto stanoviska) a na druhé straně existuje silný tlak na možnost přístupu k těmto údajům, za účelem účinného provádění vymáhání práva, což může zahrnovat i ochranu života a fyzické bezpečnosti osob. Podle evropského inspektora ochrany údajů by pravidla ochrany údajů měla odpovídat na odůvodněné potřeby vymáhání práva, měla by však rovněž chránit subjekt údajů před neodůvodněným zpracováním a přístupem. Aby byl výsledek úvah evropského zákonodárce v souladu se zásadou proporcionality, musí zohlednit dodržení těchto dvou potenciálně protichůdných veřejných zájmů. V této souvislosti evropský inspektor ochrany údajů opětovně připomíná, že oba tyto zájmy jdou poměrně často ruku v ruce.

Kontext hlavy VI Smlouvy o Evropské unii

11. Nakonec je třeba uvést, že tento návrh tvoří součást hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, tzv. třetího pilíře. Zásah evropského zákonodárce je vázán jasnými omezeními: omezení legislativních pravomocí Unie na subjekty uvedené v člancích 30 a 31, omezení, pokud jde o legislativní postup, který nezahrnuje plnou účast Evropského parlamentu, a omezení, pokud jde o soudní kontrolu, protože pravomoci Evropského soudního dvora podle článku 35 Smlouvy o EU jsou neúplné. Tato omezení vyžadují ještě pečlivější analýzu znění návrhu.

⁽³⁾ V tomtéž smyslu viz „Evropský inspektor ochrany údajů jako poradce institucí Společenství pro návrhy právních předpisů a souvisejících dokumentů“, 18. března 2005, zveřejněno na www.edps.eu.int.

II. KONTEXT: VÝMĚNA INFORMACÍ PODLE ZÁSADY DOSTUPNOSTI, UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ A ZVLÁŠTNÍ RÁMEC SYSTÉMŮ SIS II A VIS

II.2 Uchovávání údajů

II.1 Zásada dostupnosti

12. Návrh úzce souvisí s návrhem rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací podle zásady dostupnosti (KOM (2005) 490 v konečném znění). Uvedený návrh má za cíl provádět zásadu dostupnosti a tím zajistit, aby informace, které mají k dispozici příslušné orgány jednoho členského státu pro boj proti trestné činnosti, byly poskytnuty odpovídajícím orgánům jiných členských států. Měl by vést ke zrušení vnitřních hranic pro výměnu těchto informací tím, že výměna informací bude v rámci celé Unie podléhat jednotným podmínkám.

13. Úzká vazba mezi oběma návrhy vyplývá ze skutečnosti, že informace v oblasti vymáhání práva do velké míry zahrnují osobní údaje. Právní předpisy o výměně informací v oblasti vymáhání práva není možné přijmout, aniž by byla zajištěna odpovídající ochrana osobních údajů. Pokud bude mít zásah na úrovni Evropské unie za následek zrušení vnitřních hranic pro výměnu těchto informací, nebude nadále možné řešit ochranu osobních údajů výhradně za pomoci vnitrostátních právních předpisů. Nyní je úkolem evropských orgánů zaručit ochranu osobních údajů na celém území Unie bez vnitřních hranic. Tento úkol byl výslovně stanoven v čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o EU a je důsledkem povinnosti Unie dodržovat základní práva (článek 6 Smlouvy o EU). Kromě toho:

— čl. 1 odst. 2 tohoto návrhu výslovně stanoví, že členské státy nemohou nadále omezovat nebo zakazovat přeshraniční tok informací z důvodů ochrany osobních údajů,

— návrh rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací podle zásady dostupnosti obsahuje několik odkazů na tento návrh.

14. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že rámcové rozhodnutí Rady o výměně informací podle zásady dostupnosti by mělo být přijato pouze pod podmínkou, že bude přijato i rámcové rozhodnutí o ochraně osobních údajů. Stávající návrh rámcového rozhodnutí Rady o ochraně údajů má však své výhody a je potřebný i v případě neexistence právního nástroje o dostupnosti. Tato skutečnost je zdůrazněna v oddíle I tohoto stanoviska.

15. Pokud tomu tak bude, provede evropský inspektor ochrany údajů analýzu obou návrhů ve dvou samostatných stanoviscích. Má to i praktické důvody. Není nijak zaručeno, že tyto návrhy budou Radou a Evropským parlamentem projednávány společně a stejně rychle.

16. Dne 26. září 2005 předložil evropský inspektor ochrany údajů své stanovisko k návrhu směrnice o uchovávání komunikačních údajů⁽¹⁾. V tomto stanovisku poukázal na některé významné nedostatky návrhu a doporučil, aby byla do směrnice vložena zvláštní ustanovení o přístupu příslušných orgánů k provozním a polohovým údajům a o dalším využití údajů a aby tam byla rovněž přidána další opatření pro ochranu údajů. Znění směrnice přijaté Evropským parlamentem a Radou obsahuje omezené – ale v žádném případě ne dostačující – ustanovení o ochraně údajů a zabezpečení údajů a obsahuje dokonce ještě méně dostačující ustanovení o přístupu, přičemž přenáší vydání opatření o přístupu k uchovávaným údajům na vnitrostátní právní předpisy, s výhradou příslušných ustanovení právních předpisů Evropské unie nebo mezinárodního práva veřejného.

17. Vzhledem ke schválení směrnice o uchovávání komunikačních údajů je stanovení právního rámce ochrany údajů v rámci třetího pilíře dokonce ještě naléhavější. Přijetím směrnice zavazuje zákonodárce Společenství poskytovatele telekomunikačních a internetových služeb, aby uchovávali údaje pro účely vymáhání práva, a to bez nezbytných a odpovídajících opatření pro ochranu subjektu údajů. Zůstává mezera v ochraně, protože směrnice se (dostatečně) nezabývá přístupem k údajům ani jejich dalším využitím poté, co příslušné orgány v oblasti vymáhání práva do těchto údajů nahlédly.

18. Tento návrh významnou část této mezery vyplňuje, neboť se týká dalšího využití údajů poté, co do nich příslušné orgány v oblasti vymáhání práva nahlédly. Evropský inspektor ochrany údajů však lituje, že se tento návrh nezabývá také přístupem k těmto údajům. Oproti tomu, co se předpokládalo pro systémy SIS II a VIS (viz II.3 tohoto stanoviska), je tato otázka ponechána na uvážení vnitrostátního zákonodárce.

II.3 Zpracování v rámci SIS II a VIS

19. Evropská unie v současnosti používá nebo vyvíjí několik rozsáhlých informačních systémů (Eurodac, SIS II, VIS) a usiluje o součinnost mezi těmito systémy. Rovněž je stále větší snaha udělovat pro účely vymáhání práva do těchto systémů širší přístup. Tento dalekosáhlý vývoj musí, podle Haagského programu, zohledňovat „potřebu nalezení správné rovnováhy mezi potřebami vymáhání práva a ochranou základních práv jednotlivců“.

⁽¹⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů zpracovaných v souvislosti s poskytováním veřejných služeb elektronických komunikací, kterou se mění směrnice 2002/58/ES (KOM (2005) 438 v konečném znění), zveřejněno na www.edps.eu.int

20. Ve svém stanovisku ze dne 19. října 2005 o návrzích druhé generace Schengenského informačního systému (SIS-II) ⁽¹⁾ evropský inspektor ochrany údajů zdůraznil některé prvky týkající se současného uplatnění obecných pravidel (*lex generalis*) a konkrétnějších pravidel (*lex specialis*) pro ochranu údajů. Stávající návrh je možné považovat za *lex generalis*, nahrazující úmluvu č. 108 v rámci třetího pilíře ⁽²⁾.
21. Evropský inspektor ochrany údajů v této souvislosti zdůrazňuje, že návrh rovněž poskytuje obecný rámec ochrany údajů pro konkrétní nástroje, jako část SIS II spadající do třetího pilíře a přístup orgánů pro vymáhání práva do vízového informačního systému. ⁽³⁾

III. PODSTATA NÁVRHU

III.1 Společné normy platné pro veškeré zpracování

Východisko

22. Podle čl. 1 odst. 1 má návrh za cíl stanovit společné normy pro zajištění ochrany osobních údajů během činností policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Čl. 1 odst. 1 je nutno vykládat v souvislosti s čl. 3 odst. 1, který stanoví, že návrh se vztahuje na zpracování osobních údajů (...) prováděné příslušným orgánem za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání.
23. Z těchto ustanovení vyplývá, že navrhované rámcové rozhodnutí má dvě hlavní charakteristiky: stanoví společné normy a vztahuje se na veškeré zpracování pro účely vymáhání trestního práva, i pokud dotyčné údaje nebyly předány nebo zpřístupněny příslušnými orgány jiných členských států.
24. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje důležitost těchto dvou hlavních charakteristik. Mělo by být cílem tohoto návrhu stanovit rámec ochrany údajů, který bude plně doplňovat stávající právní rámec v rámci prvního pilíře. Pouze pokud bude splněna tato podmínka, splní Evropská unie v plném rozsahu svou povinnost podle čl. 6 odst. 2 Smlouvy o EU, již je dodržovat základní práva zaručená Evropskou úmluvou o lidských právech.

⁽¹⁾ Odstavec 2.2.4 stanoviska.

⁽²⁾ Úmluva Rady Evropy o ochraně osob při automatizovaném zpracování osobních údajů, 28. ledna 1981.

⁽³⁾ Návrh rozhodnutí Rady o konzultačním přístupu do vízového informačního systému pro orgány členských států odpovědné za vnitřní bezpečnost a pro Europol za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a dalších závažných trestných činů (KOM (2005) 600 v konečném znění), vydaný dne 24. listopadu 2005. Evropský inspektor ochrany údajů zamýšlí vydat stanovisko k tomuto návrhu počátkem roku 2006.

Společné normy

25. Pokud jde o první charakteristiku: tento návrh si klade za cíl zajistit, že v oblasti třetího pilíře budou uplatněny stávající zásady ochrany údajů. Kromě toho poskytují společné normy upřesňující tyto zásady s ohledem na jejich použití v této oblasti. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje důležitost těchto aspektů návrhu. Odráží totiž specifickou a citlivou povahu zpracování osobních údajů v této oblasti. Evropský inspektor ochrany údajů zejména oceňuje, že byla navíc ke stávajícím zásadám ochrany údajů (čl. 4 odst. 4) zavedena zásada rozlišování mezi osobními údaji kategorie osob, jako zvláštní zásada ochrany údajů v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Podle evropského inspektora ochrany údajů by měla být samotná zásada a její právní důsledky pro subjekt údajů ještě přesněji vymezena (viz body 88 – 92 tohoto stanoviska).
26. Pravidla musí platit pro různé situace, a proto nemohou být příliš podrobná. Na druhou stranu musejí občanům poskytovat nezbytnou právní jistotu, jakož i odpovídající ochranu jejich osobních údajů. Podle evropského inspektora ochrany údajů tento návrh celkově dosáhl rovnováhy mezi těmito dvěma potenciálně protichůdnými právními požadavky. Ustanovení ponechávají potřebnou pružnost, ve většině oblastí jsou však dostatečně přesná, aby občany chránila.
27. V některých bodech je však návrh až příliš pružný a neposkytuje potřebná ochranná opatření. Například v čl. 7 odst. 1 stanoví návrh obecnou výjimku z ochranných opatření, přičemž uvádí jedinou podmínku: „nestanoví-li zákon jinak“. Ponechání tak široké pravomoci k uvážení v otázce uchování údajů po dobu delší, než je pro předpokládaný účel nezbytné, by bylo nejen neslučitelné s důležitým právem na ochranu údajů, ale také by narušilo základní potřebu sladit ochranu osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech.
28. Výjimky, pokud jsou nezbytné, by se měly omezovat na – vnitrostátní nebo evropská – právní ustanovení vydaná na ochranu konkrétních veřejných zájmů. Tyto veřejné zájmy by měly být uvedeny v čl. 7 odst. 1.
29. To vede k další otázce. Pokud jakýkoliv jiný konkrétní právní nástroj podle hlavy VI Smlouvy o EU stanoví přesnější podmínky nebo omezení pro zpracování údajů nebo přístup k nim, měl by se tento konkrétnější právní předpis použít jako *lex specialis*. Článek 17 tohoto návrhu stanoví výjimky z článků 12, 13, 14 a 15, kdy konkrétní právní předpis podle hlavy VI stanoví konkrétní podmínky pro předávání údajů. Jde o ukázkou obecné

povahy návrhu (jak je vysvětleno výše), nejsou tím však zahrnuty všechny hypotézy. Podle evropského inspektora ochrany údajů by článek 17 měl:

- být navržen obecněji: pokud existuje konkrétnější právní předpis upravující jakýkoliv aspekt zpracování údajů (nejenom přenos údajů), použije se tento konkrétní právní předpis,
- obsahovat záruku, že výjimky nesníží úroveň ochrany.

Použitelné pro veškeré zpracování

30. Pokud jde o druhou charakteristiku: ideálním výsledkem by bylo, aby se rozhodnutí vztahovalo na veškeré shromažďování a zpracování osobních údajů v rámci třetího pilíře.

31. Pro dosažení cíle rámcového rozhodnutí je nesmírně důležité, aby do tohoto rozhodnutí byly zahrnuty veškeré policejní a soudní údaje, i pokud nebyly předány nebo zpřístupněny příslušnými orgány jiných členských států.

32. To je o to důležitější, že jakékoli omezení na údaje předávané nebo zpřístupněné příslušným orgánům v jiných členských státech by učinilo oblast působnosti rámcového rozhodnutí zvláště nejistou a problematickou, což by bylo v rozporu s jeho základním cílem⁽¹⁾. Byla by narušena právní jistota jednotlivců. Za normálních okolností není předem známo – v době sběru nebo zpracování osobních údajů – zda budou tyto údaje pro výměnu s příslušnými orgány v jiných členských státech důležité. Evropský inspektor ochrany údajů se v této souvislosti odvolává na zásadu dostupnosti a na zrušení vnitřních hranic pro výměnu údajů v oblasti vymáhání práva.

33. Nakonec evropský inspektor ochrany údajů poznamenává, že návrh se nevztahuje na:

- zpracování v rámci druhého pilíře Smlouvy o EU (společná zahraniční a bezpečnostní politika),
- zpracování údajů zpravodajskými službami a na přístup těchto služeb k těmto údajům, pokud jsou zpracovávány příslušnými orgány nebo jinými stranami (toto vyplývá z článku 33 Smlouvy o EU).

V těchto oblastech je zajištění odpovídající ochrany subjektů údajů úkolem vnitrostátních právních předpisů. Hodnocení návrhu musí vzít tuto mezeru v ochraně na úrovni EU v úvahu,⁽²⁾ protože není možné zahrnout veškeré zpracovávání v oblasti vymáhání práva, musí zákonodárce zajistit ještě účinnější ochranu v oblastech, které jsou do návrhu opravdu zahrnuty.

⁽¹⁾ Evropský inspektor ochrany údajů se odvolává na stejné odůvodnění soudu (*mimo jiné*) v rozsudku v případě Österreichischer Rundfunk a ostatní, společné případy C-465/00, C-138/01 a C-139/01, Sb. rozh. [2003], s. I-4989.

⁽²⁾ Viz v tomto smyslu stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 26. září 2005 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uchovávání údajů zpracovaných v souvislosti s poskytováním veřejných služeb elektronických komunikací, kterou se mění směrnice 2002/58/ES, bod 33.

III.2 Právní základ

34. Body odůvodnění návrhu rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací podle zásady dostupnosti uvádějí konkrétní právní základ, jmenovitě čl. 30 odst. 1 písm. b). Oproti tomu stávající návrh neuvádí, která ustanovení článku 30 nebo článku 31 tvoří právní základ.

35. Přestože není úkolem evropského inspektora ochrany údajů jakožto poradce pro oblast právních předpisů Evropské unie volit právní základ návrhu, je užitečné předpokládat, že i stávající návrh by mohl být založen na čl. 30 odst. 1 písm. b). Kromě toho by mohl být založen na čl. 31 odst. 1 písm. c) Smlouvy o EU a měl by se rovněž v celém rozsahu vztahovat na vnitrostátní situace za předpokladu, že je to nezbytné pro zlepšení policejní a soudní spolupráce mezi členskými státy. V této souvislosti evropský inspektor ochrany údajů ještě jednou zdůrazňuje, že veškeré osobní údaje, které byly shromážděny, uloženy, zpracovány nebo analyzovány pro účely vymáhání práva, mohou být, zejména podle zásady dostupnosti, předmětem výměny s příslušnými orgány jiného členského státu.

36. Evropský inspektor ochrany údajů sdílí názor, že čl. 30 odst. 1 písm. b) a čl. 31 odst. 1 písm. c) poskytují právní základ pro pravidla ochrany údajů, která se neomezuji jen na ochranu osobních údajů, jež si příslušné orgány členských států skutečně vyměňují, ale jsou použitelná rovněž pro vnitrostátní situace. Zejména:

— Čl. 30 odst. 1 písm. b), který může sloužit jako právní základ pro pravidla sběru, ukládání, zpracování, analýzy a výměny příslušných informací, se neomezuje na informace zpřístupňované nebo předávané jiným členským státům. Jediné omezení, jež ukládá čl. 30 odst. 1 písm. b), spočívá v důležitosti informací pro policejní spolupráci.

— Pokud jde o soudní spolupráci, je čl. 31 odst. 1 písm. c) ještě jasnější, protože společná činnost zahrnuje „zajištění slučitelnosti pravidel použitelných v členských státech, jak bude případně nezbytné pro zlepšení této spolupráce“.

— Z případu Pupino⁽³⁾ vyplývá, že Soudní dvůr uplatňuje na záležitosti v rámci třetího pilíře zásadu právních předpisů Společenství. Tato judikatura odráží vývoj od prosté spolupráce mezi orgány členských států v rámci třetího pilíře k vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva, srovnatelného s vnitřním trhem zřízeným v rámci Smlouvy o ES.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. června 2005, Pupino, věc C-105/03.

- Podle evropského inspektora ochrany údajů znamená zásada účinnosti, že Smlouva není vykládána způsobem, který by orgánům Evropské unie bránil, aby účinně vykonávaly své úkoly. To zahrnuje i jejich úkol chránit základní práva.
- Jak již bylo řečeno, omezení na přeshraniční situace by znamenalo nerespektování důsledků zásady dostupnosti a narušilo by právní jistotu jednotlivců.

37. Evropský inspektor ochrany údajů upozorňuje zvláště na výměnu údajů se třetími zeměmi. Členské státy využívají jim předané osobní údaje shromážděné a zpracované ve třetích zemích za účelem vymáhání práva a předávají osobní údaje, které samy shromáždily nebo zpracovaly, příslušným orgánům ve třetích zemích a mezinárodním subjektům.

38. Články 30 a 31 Smlouvy o EU nevyžadují odlišné nakládání s osobními údaji, jež byly shromážděny orgány třetích zemích, a s údaji, jež byly původně shromážděny příslušnými orgány v rámci členských států. Údaje pocházející ze třetích zemí musejí po obdržení splňovat stejné normy jako údaje shromážděné v rámci členského státu. Není však vždy možné snadno zajistit kvalitu údajů (toto bude projednáno v následující kapitole tohoto stanoviska).

39. Předání osobních údajů příslušnými orgány členských států třetím zemím spadá v přesném slova smyslu mimo oblast působnosti hlavy VI Smlouvy o EU. Pokud by však údaje mohly být předávány třetím zemím bez zajištění ochrany subjektu údajů, vážně by to, z důvodů uvedených v oddíle III.4 tohoto stanoviska, narušilo ochranu na území Evropské unie předpokládanou stávajícím návrhem. Krátce řečeno:

- Práva subjektů údajů zajištěná stávajícím návrhem by byla přímo ovlivněna, pokud by předání do třetích zemí nepodléhalo pravidlům ochrany údajů.
- Vzniklo by nebezpečí, že by příslušné orgány členských států mohly přísné normy upravující ochranu údajů obcházet.

40. V souhrnu řečeno, použitelnost společných pravidel ochrany údajů pro osobní údaje vyměňované mezi příslušnými orgány členských států a orgány třetích zemí a mezinárodních organizací je nezbytná pro účinnost

společných pravidel pro ochranu osobních údajů mezi příslušnými orgány členských států a je tedy nezbytná pro zlepšení spolupráce mezi členskými státy. Články 30 a 31 Smlouvy o EU poskytují nezbytný právní základ.

III.3 Konkrétní poznámky k oblasti působnosti návrhu

Osobní údaje zpracovávané soudními orgány

41. Osobní údaje zpracovávají a vyměňují si policejní složky a také soudní orgány. Návrh založený na článcích 30 a 31 Smlouvy o EU se vztahuje na spolupráci mezi policejními složkami a na spolupráci mezi soudními orgány. V tomto okamžiku má návrh širší oblast působnosti než návrh rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací, který se omezuje jen na policejní spolupráci a vztahuje se pouze na informace před zahájením stíhání.

42. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že se návrh rozšiřuje i na osobní údaje zpracovávané soudními orgány. Pro to, aby se policejními údaji a údaji soudních orgánů, zpracovávanými za účelem vymáhání práva, zabýval tentýž návrh, existuje dobrý důvod. V první řadě, uspořádání poslušnosti vyšetřování trestných činů a trestního stíhání se v členských státech liší. K zapojení soudních orgánů dochází v různých členských státech v různých fázích. V druhé řadě, všechny osobní údaje při tomto postupu mohou skončit v soudním spise. Není logické mít v uvedených fázích různé platné režimy ochrany údajů.

43. Pokud však jde o dozor nad zpracováním údajů, je potřebný jiný přístup. Článek 30 návrhu vyjmenovává úkoly orgánů dozoru. Čl. 30 odst. 9 stanoví, že pravomocí orgánu dozoru neovlivňují nezávislost soudnictví. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje v návrhu objasnit,

že orgány dozoru nesledují zpracování údajů soudními orgány, pokud jde o výkon jejich soudních funkcí⁽¹⁾. Zpracovávání Europolem a Eurojustem (a celním informačním systémem)

44. Podle čl. 3 odst. 2 návrhu se rámcové rozhodnutí nevztahuje na zpracování osobních údajů Europolem, Eurojustem a celním informačním systémem⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ustanovení by mohlo být obdobné jako ustanovení v článku 46 nařízení 45/2001/ES.

⁽²⁾ Celní informační systém je malý, ale poměrně složitý, systém sestávající z vnitrostátních a nadnárodních složek a je srovnatelný se Schengenským informačním systémem. Vzhledem k relativně omezenému významu tohoto návrhu pro celní informační systém a ke složitosti samotného systému, bude v tomto stanovisku ponechán stranou. Evropský inspektor ochrany údajů se bude celním informačním systémem zabývat v jiné souvislosti.

45. Přísně vzato je toto ustanovení nadbytečné, v každém případě pokud jde o Europol a Eurojust. Rámcové rozhodnutí může být podle čl. 34 písm. b) Smlouvy o EU přijato pouze za účelem sblížení právních předpisů členských států a nemůže být určeno pro Europol a Eurojust.
46. Pokud jde o podstatu, vede znění čl. 3 odst. 2 k těmto postřehům:
- stávající návrh poskytuje obecný rámec, který by měl být v zásadě použitelný pro všechny situace spadající do třetího pilíře. Soulad právního rámce ochrany údajů je sám o sobě prvkem, který zvyšuje účinnost ochrany údajů;
 - v tomto okamžiku mají Europol a Eurojust k dispozici jasně definované systémy ochrany údajů, včetně systému dozoru. Z tohoto důvodu není bezprostředně nutné přizpůsobovat platná pravidla znění tohoto návrhu;
 - z dlouhodobějšího hlediska by měla být však pravidla ochrany údajů platná pro Europol a Eurojust uvedena v úplný soulad se stávajícím rámcovým rozhodnutím;
 - to je ještě důležitější proto, že se stávající návrh rámcového rozhodnutí – kromě kapitoly III – vztahuje na shromažďování a zpracování osobních údajů, které členské státy předávají Europolu a Eurojustu.

III.4 Struktura návrhu

47. Evropský inspektor ochrany údajů návrh analyzoval a dospěl k závěru, že obecně vzato poskytuje několik rovin ochrany. Společné normy stanovené v kapitole II návrhu (a pro konkrétní otázky v kapitolách IV-VII) obsahují dvě roviny ochrany:
- Převedení obecných zásad ochrany údajů stanovených ve směrnici 95/46/ES a dalších právních nástrojů Evropských společenství, jakož i úmluvy č. 108 Rady Evropy, do třetího pilíře.
 - Dodatečná pravidla ochrany údajů, použitelná pro veškeré zpracování osobních údajů v rámci třetího pilíře. Příklady těchto dodatečných pravidel je možné nalézt v čl. 4 odst. 3 a 4 návrhu.
48. Kapitola III připojuje třetí rovinu ochrany pro zvláštní formy zpracování. Zdá se, že názvy obou oddílů kapitoly III a znění některých ustanovení návrhu znamenají, že se tato kapitola vztahuje pouze na údaje předávané nebo zpřístupňované příslušnými orgány v jiných členských státech. Následkem toho by se některá důležitá ustanovení pro ochranu osobních údajů nevztahovala na osobní údaje, pokud by nebyly předmětem výměny mezi členskými státy. Z uvedeného vyplývá, že znění je nejednoznačné, protože samotná ustanovení přesahují činnosti

přímo související s vyměňovanými údaji. V každém případě není toto omezení oblasti působnosti výslovně vysvětleno ani odůvodněno v důvodové zprávě, ani v posouzení dopadu.

49. Evropský inspektor ochrany údajů podtrhuje přidanou hodnotu této rozvrstvené struktury, která může sama o sobě poskytnout optimální ochranu subjektu údajů při zohlednění specifických potřeb oblasti vymáhání práva. Odráží potřebu odpovídající ochrany údajů, jak bylo vyjádřeno během jarní konference konané v dubnu roku 2005 v Krakově, a je v zásadě v souladu s článkem 8 Listiny základních práv Evropské unie a s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, zejména s článkem 8 této úmluvy.
50. Analýza znění návrhu však vede k těmto postřehům.
51. Za prvé: mělo by se zajistit, aby se dodatečná pravidla pro ochranu údajů v kapitole II (druhá vrstva, uvedená v bodě 47) neodchylovala od obecných zásad ochrany údajů. Podle evropského inspektora ochrany údajů by dodatečná pravidla v kapitole II měla nabízet dodatečnou ochranu subjektů údajů v souvislosti se zvláštní situací oblasti třetího pilíře (policejní a soudní informace). Jinými slovy: tato dodatečná pravidla nesmějí mít za následek nižší úroveň ochrany.
52. Kromě toho by se kapitola III o zvláštních formách zpracování (do kterých je začleněna třetí rovina ochrany) neměla odchýlit od kapitoly II. Podle evropského inspektora ochrany údajů by ustanovení kapitoly III měla nabízet dodatečnou ochranu subjektů údajů v situacích, kdy jsou zapojeny příslušné orgány více než jednoho členského státu, ale tato ustanovení nesmějí mít za následek nižší úroveň ochrany.
53. Za druhé: pravidla, která jsou obecné povahy, by neměla být vložena do kapitoly III. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje převést tato ustanovení do kapitoly II. Do kapitoly III musejí být zahrnuta pouze ustanovení, která výlučně souvisejí s ochranou osobních údajů v případě výměny údajů mezi členskými státy. To je ještě důležitější proto, že kapitola III obsahuje důležitá ustanovení za účelem vysoké úrovně ochrany subjektu údajů v souvislosti s vymáháním práva (viz IV.1 tohoto stanoviska).

IV. ANALÝZA PRVKŮ NÁVRHU

IV.1 Východiska analýzy

54. Evropský inspektor ochrany údajů při analýze různých podstatných prvků návrhu vezme v úvahu jeho zvláštní strukturu a obsah. Evropský inspektor ochrany údajů nebude komentovat každý článek návrhu.

55. Především většina ustanovení návrhu odráží další právní nástroje EU o ochraně osobních údajů. Tato ustanovení jsou v souladu s právním rámcem EU pro ochranu údajů a jsou dostatečná pro zajištění odpovídajících opatření na ochranu údajů v rámci třetího pilíře.
56. Evropský inspektor ochrany údajů však konstatuje, že některá ustanovení, která jsou v současnosti obsažena v kapitole III návrhu – o zvláštních stupních zpracování a obecně řečeno (viz bod 48 tohoto stanoviska) použitelná pouze pro údaje vyměňované s jinými členskými státy – zahrnují obecné a důležité zásady právních předpisů EU v oblasti ochrany údajů. Proto by tato ustanovení v kapitole III měla být přesunuta do kapitoly II a měla by být použitelná pro veškeré zpracování údajů donucovacími orgány. Je tomu tak v případě ustanovení týkajících se ověřování kvality údajů (čl. 9 odst. 1 a 6) a ustanovení upravujících další zpracování osobních údajů (čl. 11 odst. 1).
57. Některé z dalších článků kapitoly III návrhu nerozlišují mezi dodatečnými podmínkami, které konkrétně souvisejí s výměnami údajů s jinými členskými státy – jako je souhlas příslušného orgánu předávajícího členského státu – a ochrannými opatřeními, která jsou naopak důležitá a nezbytná i pro údaje zpracovávané v rámci členského státu. Pro tyto případy doporučuje Evropský inspektor ochrany údajů, aby tato ochranná opatření byla obecně použitelná, a to i pro osobní údaje, které nebyly předány nebo zpřístupněny jiným členským státem. Toto doporučení se týká:
- předávání údajů soukromým stranám a jiným než donucovacími orgány (písmena a) a b) článků 13 a 14) a
 - postoupení údajů třetím zemím nebo mezinárodním subjektům (článek 15, s výjimkou písmene c)).
58. Tato část stanoviska také upozorní zákonodárce na některé dodatečná ochranná opatření, která nejsou ve stávajícím návrhu stanovena. Podle evropského inspektora ochrany údajů by tato ochranná opatření měla být poskytnuta v souvislosti s jednotlivými automatizovanými rozhodnutími, osobními údaji získanými od třetích zemí, přístupem k databázím soukromých stran, zpracováním biometrických údajů a DNA profilů.
59. Kromě toho tato analýza doporučuje, jak zlepšit stávající znění za účelem zajištění účinnosti ustanovení, soudržnosti textu a souladu se stávajícím právním rámcem ochrany údajů.

IV.2 Omezení účelu a další zpracování

60. Čl. 4 odst. 1 písm. b) stanoví, že osobní údaje musejí být shromažďovány pro přesně stanovené, výslovně uvedené a oprávněné účely, a nesmějí být dále zpracovávány

způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Údaje budou obvykle shromažďovány v souvislosti s konkrétním trestním činem (nebo za určitých okolností za účelem vyšetřování zločinecké skupiny nebo sítě atd.). Mohou být využity pro tento původní účel a potom mohou být zpracovány pro jiný účel za předpokladu, že je slučitelný s původním účelem (například údaje shromážděné o jednotlivci usvědčeném z obchodu s drogami by mohly být využity v rámci vyšetřování sítě překupníků drog). Tento přístup dobře odráží zásadu omezení účelu, jak je rovněž zakotvena v článku 8 Charty základních práv Evropské unie, a je tedy v souladu se stávajícími právními předpisy pro ochranu údajů.

Další zpracování pro účely spadající do oblasti působnosti rámcového rozhodnutí

61. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že návrh se zcela uspokojivě nezabývá jednou situací, která může při policejní práci nastat: potřebou dalšího využití údajů pro účel považovaný za neslučitelný s účelem, pro který byly shromážděny. Údaje, již shromážděné policií, by mohly být potřebné pro vyřešení úplně jiného trestného činu. Pro vysvětlení si můžeme uvést případ, kdy jsou údaje shromážděny pro stíhání dopravních přestupků a následně využity pro nalezení a stíhání zloděje aut. Druhý účel, jakkoliv oprávněný, nemůže být považován za plně slučitelný s účelem shromažďování údajů. Pokud by donucovacími orgány nebylo dovoleno využít údaje pro tento druhý účel, měly by tendenci shromažďovat údaje pro široké nebo nedostatečně vymezené účely a v takovém případě by zásada omezení účelu, pokud jde o shromažďování, ztratila svou hodnotu. Kromě toho by bylo narušeno uplatňování dalších zásad, jako je proporcionalita, přesnost a spolehlivost (viz čl. 4 odst. 1 písm. c) a d)).
62. Podle právních předpisů EU týkajících se ochrany údajů musejí být osobní údaje shromažďovány pro přesně stanovené a výslovně uvedené účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Evropský inspektor ochrany údajů je však tohoto názoru, že pokud jde o další využití, musí být umožněna určitá pružnost. Je pravděpodobnější, že omezení shromažďování bude zcela dodržováno, pokud budou orgány pověřené vnitřní bezpečností vědět, že se mohou, při dodržení odpovídajících ochranných opatření, spolehnout na výjimku z omezení, pokud jde o další využití.

63. Mělo by být objasněno, že tato potřeba dalšího zpracování je uznána v článku 11 návrhu, avšak dosti nedostatečným způsobem. Článek 11 se vztahuje pouze na údaje získané od příslušného orgánu jiného členského státu nebo tímto orgánem zpřístupněné a neposkytuje dostatečná ochranná opatření.

64. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje použít čl. 11 odst. 1 pro veškeré údaje bez ohledu na to, zda byly získány od jiného členského státu či nikoliv. Kromě toho by měla být doplněna přísnější ochranná opatření k ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. b); další využití údajů pro účely považované za neslučitelné s původním účelem by mělo být dovoleno pouze tehdy, pokud je to zcela nezbytné, v konkrétním případě, pro předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání nebo pro ochranu zájmů nebo základních práv osob. Z praktického hlediska navrhuje evropský inspektor ochrany údajů uvést toto ustanovení v novém článku 4a (v každém případě v kapitole II návrhu).

65. Čl. 11 odst. 2 a čl. 11 odst. 3 se použijí i nadále v současném znění; poskytují dodatečná ochranná opatření vztahující se na údaje získané z jiných členských států. Evropský inspektor ochrany údajů poukazuje na to, že čl. 11 odst. 3 se použije na výměnu údajů prostřednictvím systému SIS II: evropský inspektor ochrany údajů již ve svém stanovisku k SIS II uvedl, že by mělo být zajištěno, aby údaje SIS opravdu nemohly být využity pro žádný jiný účel než pro účely samotného systému.

Další zpracování pro účely mimo oblast policejní a soudní spolupráce

66. V některých případech musejí být údaje zpracovány pro zajištění jiných důležitých zájmů. V těchto případech by dokonce mohly být zpracovány jinými orgány než příslušnými orgány podle tohoto rámcového rozhodnutí. Tyto pravomoci členských států by mohly zahrnovat zpracování narušující soukromí (například prověřování osoby, která není podezřelá) a měly by je proto doprovázet velmi přísné podmínky, jako je povinnost členských států přijmout zvláštní právní předpis, pokud chtějí této výjimky využívat. V rámci prvního pilíře tuto otázku řeší článek 13 směrnice 95/46/ES, který stanoví, že ve zvláštních případech jsou povolena omezení některých ustanovení směrnice. Členské státy uplatňující tato omezení tak musejí učinit v souladu s článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

67. Ze stejného důvodu by mělo toto rámcové rozhodnutí v kapitole II stanovit, že členským státům by mělo být povoleno přijmout právní opatření pro umožnění dalšího zpracování, pokud je toto opatření nezbytné pro zajištění:

- prevence ohrožení veřejné bezpečnosti, obrany nebo národní bezpečnosti;
- ochrany důležitého hospodářského nebo finančního zájmu členského státu nebo Evropské unie;
- ochrany subjektu údajů.

IV.3 Zásady pro oprávněné zpracování údajů

68. Článek 5 návrhu stanoví, že údaje smějí příslušné orgány zpracovávat pouze tehdy, pokud tak stanoví právní předpis s tím, že zpracování je nezbytné pro vykonání legitimního úkolu dotyčného orgánu za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání. Evropský inspektor ochrany údajů přísně požadavky článku 5 podporuje.

69. Znění článku 5 však podceňuje potřebu oprávnění ke zpracování údajů z jiných právních důvodů za zvláštních okolností. Je to důležité ustanovení, které by například nemělo znemožňovat policii plnit své zákonné povinnosti podle vnitrostátního práva předávat informace imigračním službám nebo daňovým úřadům. Proto evropský inspektor ochrany údajů navrhuje, aby článek 5 zohledňoval jiné oprávněné právní důvody pro zpracování osobních údajů, jako jsou nezbytnost splnění zákonné povinnosti, jíž správce podléhá, jednoznačný souhlas subjektu údajů, za předpokladu, že se zpracování provádí v zájmu subjektu údajů, či nezbytnost chránit životně důležité zájmy subjektu údajů.

70. Evropský inspektor ochrany údajů připomíná, že dodržování zásad pro oprávněné zpracování údajů má, pokud jde o policejní a soudní spolupráci, zvláštní význam, vezmeme-li v úvahu, že nezákonné shromažďování osobních údajů ze strany policejních složek by mohlo znamenat, že tyto osobní údaje by nebylo možné použít jako důkaz v soudním řízení.

IV.4 Nezbytnost a proporcionalita

71. Články 4 a 5 návrhu mají rovněž za cíl zajistit – obecně dostačujícím způsobem – aby omezení ochrany osobních údajů byla nezbytná a proporcionální, jak požaduje právo Evropské unie a judikatura Evropského soudu pro lidská práva týkající se článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech:

- Čl. 4 odst. 1 písm. c) stanoví obecné pravidlo, že údaje musejí být přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány.
- Článek 5 uvádí, že zpracování by mělo být *nezbytné* pro vykonání legitimního úkolu dotyčného orgánu za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání.
- Čl. 4 odst. 4 stanoví, že zpracování osobních údajů je nezbytné, pouze pokud jsou splněny určité konkrétní podmínky.

72. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že navrhované znění čl. 4 odst. 4 nesplňuje hlediska stanovená judikaturou Evropského soudu pro lidská práva týkající se článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech, podle které je omezení soukromého života v demokratické společnosti možné provést, pouze pokud je to nezbytné. Podle návrhu by zpracování údajů bylo považováno za nezbytné nejenom tehdy, pokud by umožnilo donucovacím a soudním orgánům provádět jejich úkoly, ale také pokud existují rozumné důvody se domnívat, že dotyčné osobní údaje by pouze usnadnily nebo urychlily předejít trestnému činu, jeho vyšetření, odhalení nebo stíhání.
73. Tato měřítka nesplňují požadavky článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech, protože téměř jakékoliv zpracování osobních údajů by mohlo být považováno za zpracování usnadňující činnost policie nebo soudních orgánů, i kdyby dotyčné údaje nebyly ve skutečnosti pro provádění těchto činností nezbytné.
74. Stávající znění čl. 4 odst. 4 by otevřelo cestu nepříjemně rozsáhlému shromažďování osobních údajů, založenému pouze na domněnce, že osobní údaje by mohly usnadnit předejít trestnému činu, jeho vyšetřování, odhalení a stíhání. Zpracování osobních údajů by naopak mělo být považováno za nezbytné, pouze pokud mohou příslušné orgány jasně prokázat jeho nezbytnost, a za předpokladu, že nejsou k dispozici opatření, která by méně zasahovala do soukromí.
75. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje přepracovat čl. 4 odst. 4 první odrážku, aby bylo zajištěno dodržování judikatury týkající se článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech. Evropský inspektor ochrany údajů dále ze systematických důvodů doporučuje, aby byl čl. 4 odst. 4 přesunut na konec článku 5.
- a pokud by odmítnutí souhlasu nevedlo k nepříznivým důsledkům pro subjekt údajů. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje článek 6 náležitým způsobem pozměnit, rovněž s cílem uvést článek do souladu se stávajícími právními předpisy EU pro ochranu údajů.
78. V druhé řadě se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že by mohly být zohledněny i jiné právní důvody pro zpracování, jako je nezbytnost chránit životně důležité zájmy subjektu údajů či jiné osoby (v případě, že subjekt údajů není k udělení souhlasu fyzicky nebo právně způsobilý).
79. V oblasti policejní a soudní spolupráce nabývá na důležitosti zpracování dalších kategorií potenciálně citlivých osobních údajů, jako jsou biometrické údaje a DNA profily. Tyto údaje nejsou výslovně zahrnuty do článku 6 návrhu. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá zákonodárce EU, aby dbal zvláštní opatrnosti při provádění obecných zásad pro ochranu údajů stanovených v tomto návrhu do dalších právních předpisů zahrnujících zpracování těchto zvláštních kategorií údajů. Příkladem je stávající návrh rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací podle zásady dostupnosti (viz výše, body 12 – 15), který výslovně povoluje zpracování a výměny biometrických údajů a DNA profilů (viz příloha II návrhu), ale nezabývá se citlivostí a zvláštnostmi těchto údajů z hlediska ochrany údajů.
80. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byla poskytnuta zvláštní ochranná opatření, zejména za účelem zajištění, že:

- biometrické údaje a DNA profily budou využívány pouze na základě jasně stanovených a interoperabilních technických norem,
- bude pečlivě zohledněna úroveň jejich přesnosti, přičemž subjekt údajů je bude moci zpochybnit snadno přístupnými prostředky, a
- bude plně zajištěno dodržování důstojnosti osob.

Je na rozhodnutí zákonodárce, zda tato dodatečná ochranná opatření stanoví v tomto rámcovém rozhodnutí nebo ve zvláštních právních nástrojích upravujících shromažďování a výměnu těchto zvláštních kategorií údajů.

IV.5 Zpracování zvláštních kategorií údajů

76. Článek 6 stanoví v zásadě zákaz zpracování citlivých údajů, tj. osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, členství v odborových organizacích, jakož i zpracování údajů týkajících se zdraví a sexuálního života. Tento zákaz se nepoužije, pokud je zpracování stanoveno zákonem a je naprosto nezbytné pro vykonání legitimního úkolu dotyčného orgánu za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání. Citlivé údaje je rovněž možno zpracovávat, pokud subjekt údajů dal se zpracováním svůj výslovný souhlas. V obou případech se zavedou vhodná zvláštní ochranná opatření.
77. Znění článku 6 vede ke dvěma poznámkám. V prvé řadě se článek 6 příliš široce opírá o souhlas subjektu údajů. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že zpracování citlivých údajů na základě výslovného souhlasu subjektu údajů by mělo být povoleno, pouze pokud je toto zpracování prováděno v zájmu subjektu údajů

IV.6 Přesnost a spolehlivost

81. Čl. 4 odst. 1 písm. d) stanoví obecná pravidla týkající se kvality údajů. Podle tohoto článku musí správce zajistit, aby byly údaje přesné a, je-li to nezbytné, i aktualizované. Přijme veškerá přiměřená opatření k tomu, aby nepřesné nebo neúplné údaje s ohledem na účel, za nímž byly shromažďovány nebo jsou dále zpracovávány, byly vymazány nebo opraveny. Toto je v souladu s obecnými zásadami právních předpisů EU pro ochranu údajů.

82. Čl. 4 odst. 1 písm. d) třetí věta stanoví, že členské státy mohou stanovit, že lze zpracovávat údaje s rozdílným stupněm přesnosti a spolehlivosti. Evropský inspektor ochrany údajů toto ustanovení chápe jako odchylku od obecné zásady přesnosti a doporučuje výjimečnou povahu tohoto ustanovení objasnit vložení výrazu „avšak“ nebo „nicméně“ na začátek čl. 4 odst. 1 písm. d) třetí věty. V těchto případech, kdy nebude možné plně zajistit přesnost údajů, bude mít správce povinnost rozlišit údaje podle stupně jejich přesnosti a spolehlivosti, zejména s odvoláním na základní rozlišení mezi údaji založenými na skutečnostech od údajů založených na názorech a osobních odhadech. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje důležitost této povinnosti jak pro subjekty údajů, tak pro donucovací orgány, zejména pokud jsou údaje zpracovávány daleko od zdroje (viz bod 7 tohoto stanoviska).

Ověřování kvality údajů

83. Obecná zásada stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. d) je doplněna o konkrétnější ochranná opatření stanovená v článku 9 o ověřování kvality údajů. Článek 9 zejména stanoví, že:

1. kvalita osobních údajů se ověřuje nejpozději před jejich předáním a zpřístupněním. Kromě toho u údajů zpřístupňovaných prostřednictvím přímého automatizovaného přístupu se kvalita ověřuje pravidelně (čl. 9 odst. 1 a 2).
2. při předávání údajů by měla být vždy vyznačena veškerá soudní rozhodnutí a rozhodnutí o zastavení stíhání a údaje založené na názorech by měly být před jejich předáním zkontrolovány u zdroje a měla by být vyznačena míra jejich přesnosti nebo spolehlivosti (čl. 9 odst. 1).
3. osobní údaje se označí na žádost subjektu údajů, jestliže subjekt údajů popírá jejich přesnost a jestliže nelze zjistit, zda jsou přesné či nikoli (čl. 9 odst. 6).

84. Čl. 4 odst. 1 a článek 9 tedy při společném použití zajišťují, že kvalita osobních údajů je odpovídajícím způsobem ověřována, jak subjektem údajů, tak orgány, které jsou nejbližší zdroji zpracováváných údajů a mají tedy nejlepší pozici pro provádění jejich kontroly.

85. Evropský inspektor ochrany údajů tato ustanovení vítá, protože svým zaměřením na potřeby donucovacích orgánů zajišťují, že každý údaj bude náležitě zvážen a použit podle jeho přesnosti a spolehlivosti, čímž se předejde tomu, aby byl subjekt údajů nepřiměřeně postižen případnou nepřesností některých údajů, které se ho týkají.

86. Ověřování kvality údajů je základním prvkem ochrany pro subjekt údajů, zejména pokud jde o osobní údaje zpracovávané policejními a soudními orgány. Proto evropský inspektor ochrany údajů lituje, že použitelnost článku 9 o ověřování kvality údajů se omezuje na údaje, které jsou předávány nebo zpřístupňovány jiným členským státům. Toto omezení je nešťastné, neboť znamená, že kvalita osobních údajů, jenž je nezbytná i pro účely vymáhání práva, by byla zcela zjištěna, pouze pokud jsou tyto údaje předávány nebo zpřístupňovány jiným členským státům, ne však pokud jsou zpracovávány v rámci členského státu (!). Je naopak zásadně důležité – v zájmu subjektů údajů i příslušných orgánů – zajistit, aby se náležitě ověřování kvality týkalo veškerých osobních údajů, včetně údajů nepředávaných či nezpřístupňovaných jiným členským státem.

87. Evropský inspektor ochrany údajů tedy doporučuje v každém případě odstranit omezení oblasti použitelnosti čl. 9 odst. 1 a 6 přesunutím těchto ustanovení do kapitoly II návrhu.

Rozlišení mezi jednotlivými kategoriemi údajů

88. Čl. 4 odst. 2 stanoví povinnost správce jasně rozlišovat mezi osobními údaji různých kategorií osob (osoby podezřelé, osoby odsouzené, svědci, oběti, informátoři, kontakty, jiné). Evropský inspektor ochrany údajů tento přístup vítá. Přestože je pravda, že donucovací a soudní orgány mohou potřebovat zpracovávat údaje týkající se velmi různých kategorií osob, je nezbytné, aby se tyto údaje rozlišovaly podle různého stupně zapojení do trestného činu. Zejména podmínky pro shromažďování údajů, lhůty, podmínky pro odepření přístupu nebo informací subjektu údajů a způsoby přístupu příslušných orgánů k údajům by měly odrážet zvláštnosti jednotlivých kategorií zpracováváných údajů a různé účely, pro které jsou údaje donucovacími a soudními orgány shromažďovány.

89. V této souvislosti žádá evropský inspektor ochrany údajů o zvláštní pozornost u údajů týkajících se osob, které nejsou podezřelými osobami. Pro zajištění proporcionality a předcházení poškození u osob, které nejsou aktivně zapojeny do trestného činu, jsou nezbytné zvláštní podmínky a ochranná opatření. Pro tuto kategorii osob by měl návrh obsahovat dodatečná ustanovení, jež by omezovala účel zpracování, stanovila přesné lhůty a omezovala přístup k údajům. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje návrh odpovídajícím způsobem pozměnit.

(¹) Kromě toho by toto nebylo v souladu s doporučením Výboru ministrů Rady Evropy č. R (87) 15 členským státům o používání osobních údajů v policejní oblasti. Zejména zásada 7.2 stanoví, že by měly být zavedeny „pravidelné kontroly“ kvality osobních údajů po dohodě s orgánem dozoru nebo v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

90. Stávající znění návrhu obsahuje jedno zvláštní ochranné opatření týkající se osob, které nejsou podezřelými, jmenovitě čl. 7 odst. 1 návrhu. Podle evropského inspektora ochrany údajů jde o důležité ochranné opatření, zejména z toho důvodu, že členským státům není povoleno stanovit výjimky. Bohužel čl. 7 odst. 1 stanoví zvláštní ochranná opatření, pouze pokud jde o lhůty, a jeho použitelnost se omezuje na kategorie osob uvedené v poslední odrážce čl. 4 odst. 3 návrhu. Neposkytuje tedy dostatečné záruky a nezahrnuje celou skupinu osob, které nejsou osobami podezřelými ⁽¹⁾.

91. Zvláštní pozornost si zasluhují i údaje týkající se odsouzených osob. Pokud jde o tyto údaje, je skutečně třeba zohlednit současné a budoucí iniciativy týkající se výměn výpisů z rejstříku trestů a zajistit soulad ⁽²⁾.

92. Vzhledem k výše uvedeným postřehům evropský inspektor ochrany údajů doporučuje do článku 4 vložit nový odstavec, který bude obsahovat tyto body:

- dodatečná ustanovení pro omezení účelu zpracování, stanovení přesných lhůt a omezení přístupu k údajům, pokud jde o osoby, které nejsou osobami podezřelými;
- povinnost členských států stanovit právní důsledky rozlišování, jež je třeba provádět mezi osobními údaji různých kategorií osob, s ohledem na zvláštnosti různých kategorií zpracovávaných údajů a různých účelů, pro které jsou tyto údaje donucovacími a soudními orgány shromažďovány.
- právní důsledky by se měly týkat podmínek pro shromažďování osobních údajů, lhůt, dalšího předávání a využití údajů a podmínek pro odepření přístupu nebo informací subjektu údajů.

IV.7 Lhůty pro uchovávání osobních údajů

93. Obecné zásady upravující lhůty pro uchovávání osobních údajů jsou stanoveny v čl. 4 odst. 1 písm. e) a čl. 7 odst. 1 návrhu. Obecnou zásadou je, že osobní údaje by

⁽¹⁾ Konkrétněji viz bod 94 tohoto stanoviska.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2005/876/SVV o výměně informací z rejstříku trestů vstoupilo v platnost dne 9. prosince. Toto rozhodnutí doplňuje a zjednodušuje stávající mechanismy předávání informací o rozsudcích založené na platných úmluvách, nástrojích, jako je Evropská úmluva o právní pomoci v trestních věcech z roku 1959, a Úmluvě o právní pomoci v trestních věcech mezi členskými státy z roku 2000. Toto znění bude později nahrazeno přesnějším rámcovým rozhodnutím Rady. Komise předpokládá, že v této oblasti navrhne nové rámcové rozhodnutí.

neměly být uchovávány po dobu delší, než je nezbytné pro účel, pro který byly shromážděny. To je v souladu s právními předpisy EU pro ochranu údajů ⁽³⁾.

94. Obecné ustanovení čl. 7 odst. 1 je však použitelné, pouze „nestanoví-li zákon jinak“. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že tato výjimka je velmi obecná a přesahuje rámec výjimek přípustných podle čl. 4 odst. 1 písm. e). Evropský inspektor ochrany údajů navrhuje, aby byla obecná výjimka v čl. 7 odst. 1 vypuštěna nebo alespoň jasně vymezovala veřejné zájmy odůvodňující použití této výjimky členskými státy ⁽⁴⁾.

95. Čl. 7 odst. 2 uvádí, že dodržování lhůt je zajištěno přiměřenými procedurálními a technickými opatřeními a že se pravidelně přezkoumává. Evropský inspektor ochrany údajů toto ustanovení vítá, ale doporučuje výslovně stanovit, že tato přiměřená procedurální a technická opatření by měla zajistit automatické a pravidelné vymazání osobních údajů po určitém časovém období.

IV.8 Výměny osobních údajů se třetími zeměmi

96. Účinná policejní a soudní spolupráce v rámci hranic EU stále více závisí na spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními subjekty. V současnosti se projednává a předpokládá mnoho činností zaměřených na zlepšení vymáhání práva a soudní spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními subjekty, jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU ⁽⁵⁾. Je pravděpodobné, že vývoj této mezinárodní spolupráce bude hodně stavět na výměnách osobních údajů.

97. Proto je nezbytně nutné, aby zásady spravedlivého a zákonného zpracování – jakož i zásady náležitého postupu obecně – platily i pro shromažďování a výměny osobních údajů přes hranice Unie a aby byly osobní údaje předávány třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, pouze pokud tyto zúčastněné třetí strany zajistí odpovídající úroveň ochrany nebo příslušná ochranná opatření.

⁽³⁾ Kromě obecných ustanovení o lhůtách pro uchovávání osobních údajů, uvedených v článku 7, uvádí návrh další zvláštní ustanovení týkající se osobních údajů vyměňovaných s jinými členskými státy. Zejména čl. 9 odst. 7 stanoví, že dojde k vymazání osobních údajů:

1. jestliže uvedené údaje neměly být předány, zpřístupněny nebo obdrženy,
2. po uplynutí lhůty sdělené odesílajícím orgánem, pokud nejsou osobní údaje i nadále potřebné pro soudní řízení,
3. jestliže údaje nejsou nebo již nejsou nezbytné pro účel, pro který byly předány.

⁽⁴⁾ Bylo by možné uvažovat o omezení na boj proti terorismu nebo konkrétní veřejné zájmy uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. e): historické, statistické nebo vědecké účely.

⁽⁵⁾ Viz například nedávné sdělení Komise o „Strategii pro vnější rozměr prostoru svobody, bezpečnosti a práva“ (KOM (2005) 491 v konečném znění).

Předávání osobních údajů třetím zemím

příslušný orgán jiného členského státu nebo odkud by dokonce mohly být tomuto orgánu zaslány.

98. V tomto ohledu evropský inspektor ochrany údajů vítá článek 15 návrhu, jež stanoví ochranu pro případ předání příslušným orgánům ve třetích zemích nebo mezinárodním subjektům. Avšak toto ustanovení, zahrnuté do kapitoly III návrhu, se vztahuje pouze na údaje obdržené od příslušných orgánů jiných členských států nebo těmito orgány zpřístupněné. Následkem tohoto omezení je v systému ochrany údajů na úrovni Evropské unie nedostatek, pokud jde o údaje, které nejsou získány od příslušných orgánů z jiných členských států. Podle evropského inspektora ochrany údajů není možné tento nedostatek přijmout z následujících důvodů.

102. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit stávající návrh tak, aby bylo zajištěno, že se článek 15 bude vztahovat na výměnu veškerých osobních údajů se třetími zeměmi. Toto doporučení se netýká čl. 15 odst. 1 písm. c), jež se ze své podstaty může vztahovat pouze na osobní údaje vyměňované s jinými členskými státy.

Výjimečná předání do nevyhovujících zemí

99. Za prvé, úroveň ochrany poskytovaná právními předpisy EU v případě předání do třetí země by neměla být určována zdrojem údajů – policejní složkou v rámci členského státu, který předává údaje třetí zemi, nebo policejní složkou v rámci jiného členského státu.

103. Článek 15 stanoví řadu podmínek pro předávání příslušným orgánům ve třetích zemích či mezinárodním organizacím, srovnatelných s podmínkami článku 25 směrnice 95/46/ES. Nicméně čl. 15 odst. 6 stanoví možnost předat údaje třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, ve kterých není zajištěna odpovídající úroveň ochrany údajů za předpokladu, že je toto předání absolutně nezbytné pro zajištění důležitých zájmů členského státu nebo pro předejití bezprostředního vážného nebezpečí ohrožujícího veřejnou bezpečnost nebo konkrétní osobu či osobu.

100. Za druhé je třeba poznamenat, že pravidla upravující předání osobních údajů do třetích zemí představují základní zásadu práva pro ochranu údajů. Tato zásada nejenom představuje jedno ze základních ustanovení směrnice 95/46/ES, ale je také zakotvena v dodatkovém protokolu k úmluvě č. 108⁽¹⁾. Společné normy pro ochranu osobních údajů, uvedené v článku 1 návrhu, nebude možné zajistit, pokud nebudou společná pravidla pro předání osobních údajů do třetích zemí zahrnovat veškeré operace zpracování. Pokud by osobní údaje mohly být předávány do třetích zemí, které neposkytují odpovídající úroveň ochrany, byla by v důsledku toho přímo ovlivněna práva subjektů údajů zaručená stávajícím návrhem.

104. Je třeba vyjasnit použitelnost výjimky stanovené v odstavci 6. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje:

— jasně stanovit, že tato výjimka představuje pouze odchylku od podmínky „odpovídající ochrany“, ale nedotýká se ostatních podmínek stanovených v prvním odstavci článku 15,

101. Za třetí, omezení oblasti působnosti těchto pravidel na „vyměňované údaje“ by znamenalo, pokud jde o údaje zpracovávané pouze v rámci jedné země, že by zde neexistovala žádná ochranná opatření: osobní údaje by paradoxně mohly být předány do třetích zemí – bez ohledu na jakoukoliv odpovídající ochranu osobních údajů – „snadněji“ než do jiných členských států. To by umožňovalo „praní informací“. Příslušné orgány členských států by mohly obcházet přísné normy pro ochranu údajů předáním údajů do třetích zemí nebo mezinárodních organizací, kde by k nim mohl přistupovat

— doplnit, že předávání údajů prováděná v souladu s touto výjimkou by měly podléhat příslušným podmínkám (jako je výslovná podmínka, že údaje jsou zpracovávány pouze dočasně a pro konkrétní účely) a jsou sdělovány příslušnému orgánu dozoru.

Zpracování osobních údajů obdržených ze třetích zemí

(¹) Dodatkový protokol k Úmluvě o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů, o orgánech dozoru a toku údajů přes hranice, byl podepsán dne 8. listopadu 2001 a vstoupil v platnost dne 1. července 2004. Tento závazný mezinárodní právní nástroj byl dosud podepsán 11 státy (z nichž 9 je členem EU). Čl. 2 odst. 1 protokolu stanoví obecnou zásadu, že „každá strana zajistí předání osobních údajů příjemci, který podléhá pravomoci státu nebo organizace, jež nejsou smluvní stranou úmluvy, pouze pokud tento stát nebo organizace zajistí odpovídající úroveň ochrany pro zamýšlené předání údajů.“

105. V souvislosti s rostoucí výměnou osobních údajů s policejními a soudními orgány třetích zemí je třeba rovněž věnovat zvláštní pozornost osobním údajům „dováženým“ ze třetích zemí, ve kterých nejsou zajištěny odpovídající normy dodržování lidských práv – a to zejména v oblasti ochrany osobních údajů.

106. Z širšího hlediska se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že zákonodárce by měl zajistit, aby osobní údaje získané ze třetích zemí splňovaly alespoň mezinárodní normy týkající se dodržování lidských práv. Donucovací a soudní orgány by například neměly zpracovávat a spoléhat se na údaje získané za pomoci mučení nebo porušování lidských práv či černé listiny založené pouze na politickém přesvědčení a sexuální orientaci, pokud tak nečiní v zájmu subjektu údajů. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby toto bylo objasněno alespoň v bodě odůvodnění návrhu, s případným odkazem na příslušné mezinárodní nástroje (¹).

107. Pokud jde konkrétněji o ochranu osobních údajů, připomíná evropský inspektor ochrany údajů, že pokud jsou osobní údaje předávány ze zemí, kde neexistují odpovídající normy a záruky pro ochranu osobních údajů, je třeba náležitě vyhodnotit možné nedostatky v kvalitě údajů, aby se předešlo tomu, že se donucovací orgány budou na tyto informace mylně spoléhat, a aby zabránilo se poškození subjektu údajů.

108. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje do článku 9 návrhu vložit ustanovení uvádějící, že kvalitu osobních údajů předávaných z třetích zemí je třeba ihned po jejich obdržení zvláště vyhodnotit a označit míru přesnosti a spolehlivosti těchto údajů.

IV.9 Výměny osobních údajů se soukromými stranami a jinými než donucovacími orgány

109. Články 13 a 14 návrhu stanoví řadu požadavků, které je třeba splnit v případech, kdy jsou osobní údaje dále předávány soukromým stranám a jiným než donucovacím orgánům. Jak bylo uvedeno výše, tyto články doplňují obecnější pravidla stanovená v kapitole II, jež je v každém případě třeba dodržet.

110. Evropský inspektor ochrany údajů je toho názoru, že přestože předání soukromým stranám a jiným veřejným subjektům může být v konkrétních případech nezbytné za účelem předejití trestnému činu a boje proti němu, je třeba uplatnit zvláštní a přísné podmínky.

(¹) Úmluva OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, podepsaná všemi členskými státy EU, jež vstoupila v platnost dne 26. června 1987. Zejména článek 15 stanoví, že „každý stát, který je stranou úmluvy, zajistí, aby žádné prohlášení, které bylo podle zjištění učiněno v důsledku mučení, nebude použito jako důkaz v žádném řízení, s výjimkou použití proti osobě z mučení obviněné jako důkaz toho, že prohlášení bylo učiněno“.

To je v souladu s názorem vyjádřeným evropskými komisaři pro ochranu údajů v písemném stanovisku z Krakova (²).

111. V tomto ohledu se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že dodatečné podmínky stanovené v článcích 13 a 14 by mohly být považovány za dostačující, pokud budou použity současně s obecnými pravidly stanovenými v kapitole II, včetně komplexního použití pravidel pro další zpracování (viz výše, IV.2). Stávající návrh však omezuje použitelnost článků 13 a 14 na osobní údaje obdržené od příslušných orgánů jiného členského státu nebo jimi zpřístupněné.

112. Celková použitelnost těchto podmínek ještě nabývá na důležitosti, pokud vezmeme v úvahu rostoucí výměnu údajů mezi donucovacími orgány a jinými orgány nebo soukromými stranami i v rámci členských států. Příklad můžeme nalézt v partnerství veřejného a soukromého sektoru pro činnosti v oblasti vymáhání práva (³).

113. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit stávající návrh tak, aby bylo zajištěno, že se článek 13 a 14 bude vztahovat na výměnu *veškerých* osobních údajů, včetně údajů nepředávaných nebo nezpřístupňovaných jiným členským státem. Toto doporučení se nevztahuje na čl. 13 písm. c) a čl. 14 písm. c).

Přístup k osobním údajům spravovaným soukromými stranami a jejich další využití

114. Výměna osobních údajů se soukromými stranami je obousměrná: znamená i předávání a zpřístupňování osobních údajů ze strany soukromých stran donucovacím a soudním orgánům.

115. V tomto případě k osobním údajům shromažďovaným pro komerční účely (obchodní transakce, marketing, poskytování služeb atd.) a spravovaným soukromými správci přistupují veřejné orgány a dále je využívají pro velmi odlišný účel předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání. Navíc je třeba pečlivě vyhodnocovat přesnost a spolehlivost údajů zpracovávaných pro komerční účely, pokud jsou tyto údaje využívány za účelem vymáhání práva (⁴).

(²) Písemné stanovisko k vymáhání práva a výměně informací v EU přijaté na jarní konferenci evropských orgánů pro ochranu údajů, konané v Krakově ve dnech 25. a 26. dubna 2005.

(³) Viz Legislativní a pracovní program Komise pro rok 2006, KOM (2005) 531 v konečném znění.

(⁴) Například telefonní účet bude spolehlivý pro obchodní účely, pokud správně uvádí, jaké telefonní hovory se uskutečnily, avšak donucovací orgány se na tentýž telefonní účet nemohou spolehnout jako na nezvratný důkaz toho, kdo konkrétní hovor učinil.

116. Nedávný a velmi důležitý příklad přístupu k soukromým databázím za účelem vymáhání práva podává schválené znění směrnice o uchovávání komunikačních údajů (viz výše, body 16 – 18), podle které budou muset poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací uchovávat po dobu až dvou let určité údaje týkající se komunikací, s cílem zajistit, aby tyto údaje byly k dispozici pro účel vyšetření, odhalení a stíhání závažného trestného činu. Podle schváleného znění přesahují otázky týkající se přístupu k těmto údajům rámec práva Společenství a nemohou být upraveny samotnou směrnicí. Tyto důležité otázky mohou naopak podléhat vnitrostátnímu právu nebo činnosti podle hlavy VI Smlouvy o EU ⁽¹⁾.

117. Evropský inspektor ochrany údajů ve svém stanovisku k návrhu této směrnice hájí širší výklad Smlouvy o ES, protože omezení přístupu je nezbytné pro zajištění odpovídající ochrany subjektu údajů, jehož komunikační údaje mají být uchovávány. Evropský zákonodárce bohužel pravidla pro přístup do výše uvedené směrnice nezahrnul.

118. V tomto stanovisku evropský inspektor ochrany údajů opětovně uvádí, že výrazně upřednostňuje, aby právní předpisy EU zajišťovaly společné normy pro přístup a další využití ze strany donucovacích orgánů. Pokud toto není řešeno v rámci prvního pilíře, mohl by nezbytnou ochranu zajistit nástroj v rámci třetího pilíře. Toto stanovisko evropského inspektora ochrany údajů je navíc podpořeno celkovým nárůstem výměn údajů mezi členskými státy a nedávným návrhem o zásadě dostupnosti. Různé vnitrostátní předpisy o přístupu a dalším využití by nebyly slučitelné s navrhovaným „volným oběhem“ informací pro vymáhání práva v rámci celé EU, což zahrnuje i údaje ze soukromých databází.

119. Proto se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že pro přístup donucovacích orgánů k osobním údajům soukromých stran by měly platit společné normy, aby se zajistilo, že přístup bude povolen pouze na základě jasně stanovených podmínek a omezení. Zejména by měl být přístup příslušných orgánů povolován vždy pro jednotlivé případy, za přesně stanovených okolností a pro konkrétní účely a měl by být pod soudní kontrolou v členských státech.

(1) Podle bodů odůvodnění směrnice „otázky přístupu k údajům uchovávaným podle této směrnice vnitrostátními veřejnými orgány pro takové činnosti, jaké jsou uvedeny v čl. 3 odst. 2 první odrážce směrnice 95/46/ES, nespádají do oblasti působnosti práva Společenství. Mohou být však předmětem vnitrostátního práva nebo opatření podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, přičemž je třeba vždy pamatovat na to, že takové právní předpisy nebo opatření musí plně respektovat práva vycházející ze společných ústavních tradic členských států a zaručená Evropskou úmluvou o lidských právech. Článek 8 Evropské úmluvy o lidských právech, podle výkladu Evropského soudu pro lidská práva...“

IV.10 Práva subjektu údajů

120. Kapitola IV se zabývá právy subjektu údajů způsobem, který je v zásadě v souladu se stávajícími právními předpisy pro ochranu údajů s článkem 8 Listiny základních práv EU.

121. Evropský inspektor ochrany údajů tato ustanovení vítá, neboť zajišťují harmonizovaný soubor práv subjektu údajů a současně zohledňují zvláštnosti zpracování údajů ze strany donucovacích a soudních orgánů. Jde o výrazné zlepšení, protože stávající situace je charakterizována širokým spektrem pravidel a postupů, zejména pokud jde o právo přístupu. Některé členské státy nepovolují subjektu údajů přístup k jeho údajům, ale mají systém „nepřímého přístupu“ (který jménem subjektu údajů provádí vnitrostátní orgán pro ochranu údajů).

122. Podle tohoto návrhu se možné výjimky z práva přímého přístupu slaďují. Tato skutečnost je o to důležitější, že umožňuje občanům, jejichž údaje jsou stále častěji zpracovávány a předávány mezi příslušnými orgány různých členských států EU, využívat harmonizovaného souboru práv jako subjektům údajů, bez ohledu na to, v kterém členském státě jsou údaje shromážděny a zpracovány ⁽²⁾.

123. Evropský inspektor ochrany údajů uznává možnost omezit práva subjektu údajů v těch případech, kdy je to nezbytné pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování a stíhání. V každém případě, protože tato omezení je třeba považovat za výjimky ze základních práv subjektů údajů, měl by platit přísný test přiměřenosti. To znamená, že výjimky by měly být omezené a jasně vymezené a že omezení by měla být pokud možno částečná a časově omezená.

124. V tomto ohledu by evropský inspektor ochrany údajů rád zákonodárce upozornil zejména na písmeno a) odstavce 2 článků 19, 20 a 21, jež stanoví velmi širokou a nevymezenou výjimku z práv subjektů údajů tím,

(2) Konkrétně kapitola IV se zaměřuje na práva na informace (články 19 a 20) a právo na přístup, opravu, výmaz nebo blokování (článek 21). Obecně tyto články subjektům údajů poskytují veškerá práva, která jsou obvykle zajištěna právními předpisy EU pro ochranu údajů, a současně stanoví řadu výjimek zaměřených na zohlednění zvláštností oblasti třetího pilíře. Zejména omezení práv subjektů údajů jsou umožněna téměř totožnými ustanoveními týkajícími se práva na informace (čl. 19 odst. 2 a čl. 20 odst. 2) a práva na přístup (čl. 21 odst. 2).

že uvádí, že tato práva je možné omezit, je-li to nezbytné, aby se „správci umožnilo řádně plnit jeho zákonné povinnosti“. Navíc se tato výjimka překrývá s ustanovením písmene b), které umožňuje omezení práv subjektu údajů, je-li to nezbytné, aby se „zabránilo ovlivnění probíhajících vyšetřování, dotazování nebo řízení nebo splnění zákonných povinností příslušných orgánů.“ Zatímco tuto druhou výjimku je možné považovat za odůvodněnou, zdá se, že první výjimka znamená pro práva subjektu údajů nepřiměřené omezení. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje vypustit písm. a) v odstavci 2 článků 19, 20 a 21.

125. Kromě toho evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zlepšit znění článků 19, 20 a 21 takto:

- upřesnit, že omezení práv subjektu údajů nejsou povinná, nepoužijí se na dobu neurčitou a jsou povolena „pouze“ v konkrétních případech uvedených v člancích,
- zohlednit, že informace by měly být poskytovány správcem samostatně a ne na základě žádosti subjektu údajů,
- vložit do čl. 19 odst. 1 písm. c) ustanovení o tom, že by rovněž měly být poskytovány informace o „lhůtách pro uchovávání údajů“,
- zajistit (pozměněním čl. 20 odst. 1 v souladu s jinými nástroji EU o ochraně údajů), aby – pokud údaje nebyly získány od subjektu údajů nebo byly od něj získány bez jeho vědomí – byl informován „nejpozději během prvního použití údajů“,
- zajistit, aby v případech omezení práva být informován byl použitelný mechanismus odvolání proti odmítnutí nebo omezení práv subjektu údajů a odpovídajícím způsobem pozměnit poslední větu čl. 19 odst. 4.

Automatizovaná individuální rozhodnutí

126. Evropský inspektor ochrany údajů lituje, že se návrh vůbec nezabývá důležitou otázkou automatizovaných individuálních rozhodnutí. Zkušenosti z praxe ve skutečnosti ukazují, že donucovací orgány stále více využívají automatizované zpracování údajů určené pro hodnocení určitých osobnostních stránek osob, zejména pro posouzení jejich spolehlivosti a chování.

127. Přestože evropský inspektor ochrany údajů uznává, že tyto systémy mohou být v určitých případech nezbytné pro zvýšení účinnosti činnosti v oblasti vymáhání práva, konstatuje, že rozhodnutí založená výhradně na automatizovaném zpracování údajů by měla podléhat velmi

přísným podmínkám a ochranným opatřením, pokud mají právní následky pro určitou osobu nebo pokud určitou osobu výrazně postihují. Ještě důležitější je to v oblasti třetího pilíře, neboť v tomto případě mají příslušné orgány veřejné donucovací pravomoci a je proto pravděpodobné, že jejich rozhodnutí a činnosti budou postihovat osoby nebo budou více rušivé, než by tomu normálně bylo v případech, kdy tato rozhodnutí přijímají nebo činnosti provádějí soukromé strany.

128. Zejména, a v souladu s obecnými zásadami ochrany údajů, by tato rozhodnutí nebo tyto činnosti měly být přípustné, pouze pokud jsou výslovně povoleny zákonem nebo příslušným orgánem dozoru, a měly by podléhat vhodným opatřením zaměřeným na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů. Kromě toho by subjekt údajů měl mít snadno přístupné prostředky, jež by mu umožňovaly přednést své stanovisko a pochopit logiku rozhodnutí, pokud to není neslučitelné s účelem, pro který jsou údaje zpracovávány.

129. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zavést zvláštní ustanovení o automatizovaných individuálních rozhodnutích, v souladu se stávajícími právními předpisy pro ochranu údajů.

IV.11 Bezpečnost zpracování

130. Pokud jde o bezpečnost zpracování, stanoví článek 24 povinnost správce provést odpovídající technická a organizační opatření, které jsou v souladu s ustanoveními jiných nástrojů EU pro ochranu údajů. Kromě toho odstavec 2 uvádí podrobný a úplný seznam opatření, která je třeba provést, pokud jde o automatizované zpracování údajů.

131. Evropský inspektor ochrany údajů toto ustanovení vítá, ale pro usnadnění účinné kontroly ze strany orgánů dozoru navrhuje do seznamu opatření uvedeného v odstavci 2 přidat toto doplňující opatření: „*k) provést opatření pro systematické sledování účinnosti těchto bezpečnostních opatření a podávání zpráv o ní (systematické interní kontroly bezpečnostních opatření)*“⁽¹⁾.

Vedení protokolů o údajích

132. Článek 10 stanoví, že se každé automatizované předání a příjem osobních údajů zaprotokoluje (v případě automatizovaného předání) nebo zdokumentuje (v případě neautomatizovaného předání), aby se zajistilo následné ověření zákonnosti předání a zpracování údajů. Tyto informace budou na požádání k dispozici příslušnému orgánu dozoru.

⁽¹⁾ Viz ve stejném smyslu stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o vízovém informačním systému (VIS) a výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy, KOM (2004) 835 v konečném znění, zveřejněné na.

133. Evropský inspektor ochrany údajů toto ustanovení vítá. Evropský inspektor ochrany údajů však konstatuje, že pro zajištění komplexního dohledu a kontrolu správného využívání osobních údajů by měl být rovněž protokolován nebo dokumentován „přístup“ k údajům. Tyto informace jsou velice důležité, protože účinné sledování správného zpracování osobních údajů se musí zaměřovat nejenom na zákonnost předávání osobních údajů mezi orgány, ale také na zákonnost přístupu ze strany těchto orgánů⁽¹⁾. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit článek 10 tak, aby zajišťoval, že i přístup k údajům bude protokolován a dokumentován.

V.12 Soudní přezkum, odpovědnost a sankce

134. Kapitola VI návrhu se zabývá soudním přezkumem (článek 27), odpovědností (článek 28) a sankcemi (článek 29). Ustanovení jsou obecně v souladu s platnými právními předpisy EU pro ochranu údajů.

135. Pokud jde o sankce, evropský inspektor ochrany údajů vítá zejména upřesnění, že sankce v případě porušení ustanovení stanovených podle rámcového rozhodnutí musí být účinné, přiměřené a odrazující. Kromě toho trestněprávní sankce v případě úmyslně spáchaných trestných činů, které znamenají závažná porušení, zejména s ohledem na důvěrnost a bezpečnost zpracovávání, zaručí více odstrašující účinek pro případ závažnějších porušení právních předpisů na ochranu údajů.

IV.13 Kontrola, dohled a poradenství

136. Ustanovení návrhu, jež se zabývají kontrolou a dohledem nad zpracováním údajů, jakož i konzultacemi záležitostí týkajících se zpracování údajů se do značné míry podobají ustanovením směrnice 95/46/ES. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že se Komise ve svém návrhu rozhodla pro již osvědčené a fungující mechanismy, a zdůrazňuje zejména zavedení (povinného) systému předběžné kontroly. Nejenže je tento systém plánován ve směrnici 95/46/ES, je navíc i součástí nařízení 45/2001/ES a ukázalo se, že je účinným nástrojem, který má evropský inspektor ochrany údajů k dispozici v rámci dohledu nad zpracováním údajů v orgánech a subjektech Evropských společenství.

137. Dalším nástrojem kontroly a dohledu v případě zpracování údajů, který prokázal svoji účinnost, je jmenování inspektorů ochrany údajů správcem. Tento nástroj je využíván v několika členských státech. V nařízení 45/2001/ES je stanoven jakožto povinný nástroj a na úrovni Evropských společenství hraje klíčovou úlohu. Inspektoři ochrany údajů jsou administrativní pracovníci, kteří v rámci organizace nezávislým způsobem zajišťují interní uplatňování ustanovení o ochraně údajů.

⁽¹⁾ To je v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 18 návrhu, podle kterých bude předávající orgán na požádání informován o dalším zpracování předaných nebo zpřístupněných osobních údajů, a v článku 24 o provádění bezpečnostních opatření, rovněž s ohledem na navrhované systematické interní kontroly těchto opatření.

138. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje doplnit do návrhu ustanovení týkající se inspektorů ochrany údajů. Tato ustanovení by mohla být vytvořena obdobně jako články 24 až 26 nařízení 45/2001/ES.

139. Návrh rámcového rozhodnutí je určen členským státům. Je proto logické, že článek 30 návrhu předpokládá dohled prostřednictvím nezávislých orgánů dozoru. Tento článek je vypracován obdobně jako článek 28 směrnice 95/46/ES. Tyto vnitrostátní orgány by měly spolupracovat navzájem mezi sebou, se společnými orgány dozoru zřízenými podle hlavy VI smlouvy o EU a s evropským inspektorem ochrany údajů. Kromě toho článek 31 návrhu předpokládá zřízení pracovní skupiny, která musí mít obdobnou úlohu, jakou má Pracovní skupina článku 29, pokud jde o záležitosti spadající do prvního pilíře. Všechny příslušné subjekty v oblasti ochrany údajů jsou uvedeny v článku 31 návrhu.

140. V návrhu, který předpokládá zlepšení policejní a soudní spolupráce mezi členskými státy, samozřejmě hraje významnou úlohu spolupráce mezi všemi příslušnými subjekty v oblasti ochrany údajů. Evropský inspektor ochrany údajů proto vítá důraz, který návrh klade na spolupráci mezi orgány dozoru.

141. Kromě toho evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje význam soudržného přístupu k otázkám ochrany údajů, jež by mohly být podpořeny posílením komunikace mezi stávající Pracovní skupinou článku 29 a pracovní skupinou zřízenou stávajícím návrhem rámcového rozhodnutí. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit čl. 31 odst. 2 návrhu tak, aby opravňoval předsedu Pracovní skupiny článku 29 účastnit se osobně nebo v zastoupení jednání nové pracovní skupiny.

142. Znění článku 31 stávajícího návrhu obsahuje jeden výrazný rozdíl oproti článku 29 směrnice 95/46/ES. Evropský inspektor ochrany údajů je řádným členem Pracovní skupiny článku 29. Toto členství zahrnuje hlasovací právo. Stávající návrh označuje evropského inspektora ochrany údajů rovněž za člena pracovní skupiny (založené na článku 31), ale nepočítá pro něj s hlasovacím právem. Není jasné, proč se stávající návrh odchyľuje od článku 29 směrnice 95/46/ES. Podle názoru evropského inspektora ochrany údajů není navrhované znění, pokud jde o úlohu evropského inspektora ochrany údajů, jednoznačné, což by mohlo bránit jeho účinnému zapojení do práce v rámci pracovní skupiny. Evropský inspektor ochrany údajů proto doporučuje zachovat soudržnost se zněním směrnice.

IV.14 Jiná ustanovení

143. Kapitola VIII návrhu obsahuje některá konečná ustanovení, jimiž se mění Schengenská úmluva a další nástroje týkající se zpracování a ochrany osobních údajů.

Schengenská úmluva

144. Článek 33 návrhu stanoví, že články 126 až 130 Schengenské úmluvy budou nahrazeny tímto rozhodnutím v záležitostech spadajících do oblasti působnosti Smlouvy o EU. Články 126 až 130 Schengenské úmluvy obsahují obecná pravidla ochrany údajů pro zpracování údajů předávaných podle úmluvy (ale mimo Schengenský informační systém).

145. Evropský inspektor ochrany údajů vítá toto nahrazení, jelikož se jím zlepšuje soudržnost systému ochrany údajů ve třetím pilíři a v některých ohledech znamená výrazné zlepšení ochrany osobních údajů, například rozšířením pravomocí orgánů dozoru. V některých bodech však má za následek nezamýšlené – a nešťastné – snížení úrovně ochrany údajů. Některá ustanovení Schengenské úmluvy jsou skutečně přísnější než ustanovení rámcového rozhodnutí.

146. Evropský inspektor ochrany údajů uvádí zejména čl. 126 odst. 3 písm. b) Schengenské úmluvy, jenž stanoví, že údaje mohou používat pouze soudní orgány a složky a orgány plnící úkoly nebo vykonávající povinnosti v souvislosti s účely určenými úmluvou. Toto ustanovení patrně vylučuje předání soukromým stranám, přičemž navrhované rámcové rozhodnutí by to umožňovalo. Dalším bodem je skutečnost, že ustanovení o ochraně údajů v Schengenské úmluvě se vztahují i na všechny údaje předávané z *neautomatizovaných* souborů nebo údaje v nich obsažené (článek 127), zatímco nestrukturované soubory jsou z oblasti působnosti navrhovaného rámcového rozhodnutí vyloučeny.

Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie

147. Článek 34 stanoví, že článek 23 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie se nahrazuje rámcovým rozhodnutím. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že přestože by toto nahrazení obecně zajistilo lepší ochranu osobních údajů vyměňovaných v rámci úmluvy, mohlo by rovněž vést k určitým problémům, pokud jde o slčitelnost těchto dvou nástrojů.

148. Konkrétně jde o to, že úmluva se zabývá rovněž vzájemnou pomocí při odposlechu telekomunikací. V tomto případě může dožádaný členský stát dát souhlas

– k odposlechu nebo předání záznamu telekomunikací – za podmínek, které by musely být dodrženy v obdobném vnitrostátním případě. V souladu s čl. 23 odst. 4 úmluvy budou mít tyto dodatečné podmínky, pokud se týkají použití osobních údajů, větší váhu než pravidla ochrany údajů stanovená článkem 23. Obdobně určuje čl. 23 odst. 5 přednost dodatečných pravidel chránících informace nashromážděné společnými vyšetřovacími týmy. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že pokud bude článek 23 nahrazen stávajícím návrhem, nebude jasné, zda budou výše uvedená dodatečná pravidla stále použitelná. Evropský inspektor ochrany údajů proto doporučuje objasnit tento bod v zájmu důkladného posouzení důsledků plného nahrazení článku 23 úmluvy tímto rámcovým rozhodnutím.

Úmluva č. 108 Rady Evropy o ochraně osob při automatizovaném zpracování osobních údajů

149. Čl. 34 odst. 2 stanoví, že jakýkoliv odkaz na úmluvu č. 108 se chápe jako odkaz na toto rámcové rozhodnutí. Výklad a konkrétní použitelnost tohoto ustanovení nejsou zdaleka jasné. Evropský inspektor ochrany údajů v každém případě předpokládá, že toto ustanovení se použije pouze v rozsahu *ratione materiae* tohoto rámcového rozhodnutí.

Závěrečné otázky

150. Pokud jde o systematickou soudržnost textu, Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že některé články by mohly být v rámci znění návrhu lépe umístěny.

Evropský inspektor ochrany údajů proto navrhuje:

1. přesunout článek 16 („Výbor“) z kapitoly III („Zvláštní formy zpracování“) do nové kapitoly,
2. přesunout článek 25 („Rejstřík“) a 26 („Předběžná kontrola“) z kapitoly V („Důvěrná povaha a bezpečnost zpracování“) do nové kapitoly.

V. ZÁVĚRY

Výrazný krok vpřed

- a) Přijetí tohoto návrhu by znamenalo značný krok vpřed směrem k ochraně osobních údajů, v důležité oblasti, jež zejména vyžaduje důsledný a účinný mechanismus ochrany osobních údajů na úrovni Evropské unie.

- b) Účinná ochrana osobních údajů není důležitá pouze pro subjekty údajů, ale rovněž přispívá k úspěchu samotné policejní a soudní spolupráce. V mnoha aspektech jdou oba veřejné zájmy ruku v ruce.

Společné normy

- c) Podle názoru evropského inspektora ochrany údajů by nový rámec pro ochranu údajů měl nejenom dodržovat zásady ochrany údajů, což je důležité pro zaručení souladu v ochraně údajů v rámci Evropské unie, ale také by měl poskytnout dodatečný soubor pravidel zohledňujících zvláštní povahu oblasti vymáhání práva.
- d) Stávající návrh splňuje tyto podmínky: zajišťuje, že v rámci oblasti třetího pilíře budou použity platné zásady ochrany údajů stanovené směrnicí 95/46/ES, jelikož většina ustanovení návrhu odráží jiné právní nástroje EU pro ochranu osobních údajů a je v souladu s těmito právními nástroji. Kromě toho poskytuje společné normy upřesňující tyto zásady s ohledem na jejich použití v této oblasti, které jsou v obecné rovině dostatečné k tomu, aby zajišťovaly přiměřená opatření pro ochranu údajů ve třetím pilíři.

Použitelné pro veškeré zpracování

- e) Pro dosažení cíle rámcového rozhodnutí je zásadní, aby do tohoto rozhodnutí byly zahrnuty veškeré policejní a soudní údaje, i pokud nejsou předány nebo zpřístupněny příslušnými orgány jiných členských států.
- f) Čl. 30 odst. 1 písm. b) a čl. 31 odst. 1 písm. c) Smlouvy o EU poskytují právní základ pro pravidla ochrany údajů neomezující se na ochranu osobních údajů, které si skutečně vyměňují příslušné orgány členských států, ale použitelná i pro vnitrostátní situace.
- g) Návrh se nevztahuje na zpracování v rámci druhého pilíře Smlouvy o EU (společná zahraniční a bezpečnostní politika), ani na zpracování údajů zpravodajskými službami a na přístup těchto služeb k těmto údajům, pokud jsou zpracovávány příslušnými orgány nebo jinými stranami (toto vyplývá z článku 33 Smlouvy o EU). V těchto oblastech je zajištění odpovídající ochrany subjektů údajů úkolem vnitrostátních právních předpisů. Tento nedostatek v ochraně na úrovni EU vyžaduje o to účinnější ochranu v oblastech, které jsou skutečně předmětem návrhu.
- h) Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že se návrh rozšiřuje o osobní údaje zpracovávané soudními orgány.

Vztah k jiným právním nástrojům

- i) Pokud jakýkoliv jiný konkrétní právní nástroj podle hlavy VI Smlouvy o EU stanoví přesnější podmínky nebo omezení pro zpracování údajů nebo přístup k nim, mělo by se konkrétní právní nástroj použít jako *lex specialis*.

- j) Stávající návrh rámcového rozhodnutí Rady o ochraně údajů má své výhody a je potřebný i v případě nepřijetí právního nástroje o dostupnosti (návrh Komise ze dne 12. října 2005).
- k) Vzhledem ke schválení směrnice o uchovávání komunikačních údajů Evropským parlamentem je stanovení právního rámce pro ochranu údajů v rámci třetího pilíře dokonce ještě naléhavější.

Struktura návrhu

- l) Dodatečná pravidla v kapitole II (kromě obecných zásad směrnice 95/46/ES) by měla nabízet dodatečnou ochranu subjektů údajů v souvislosti se zvláštní situací oblasti třetího pilíře, nesmí však vést ke snížení úrovně ochrany.
- m) Kapitola III o zvláštních formách zpracování (do které je začleněna třetí rovina ochrany) se nesmí odchýlit od kapitoly II: ustanovení kapitoly III by měla nabízet dodatečnou ochranu subjektů údajů v situacích, kdy jsou zapojeny příslušné orgány více než jednoho členského státu, ale tato ustanovení nesmějí vést ke snížení úrovně ochrany
- n) Ustanovení týkající se ověřování kvality údajů (čl. 9 odst. 1 a 6) a omezující další zpracování osobních údajů (čl. 11 odst. 1) by měla být přesunuta do kapitoly II a měla by se vztahovat na veškeré zpracování údajů donucovacími orgány, i v případě, že osobní údaje nebyly předány nebo zpřístupněny jiným členským státem. V zájmu subjektů údajů i příslušných orgánů je zejména nutné zajistit, aby se řádné ověřování kvality vztahovalo na všechny osobní údaje.

Omezení účelu

- o) Návrh se zcela uspokojivě nezabývá jednou situací, která může při práci policie nastat: potřebou dalšího využití údajů pro účel považovaný za neslučitelný s účelem, pro který byly shromážděny.
- p) Podle právních předpisů EU pro ochranu údajů musejí být osobní údaje shromažďovány pro přesné a jasně stanovené účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Pokud jde o další využití, musí být umožněna určitá pružnost. Je pravděpodobnější, že omezení shromažďování bude zcela dodržováno, pokud budou orgány pověřené vnitřní bezpečností vědět, že se mohou, při dodržení odpovídajících ochranných opatření, spolehnout na výjimku z omezení, pokud jde o další využití.

q) Rámcové rozhodnutí by mělo v kapitole II stanovit, že členským státům by mělo být povoleno přijmout právní opatření pro umožnění dalšího zpracování, pokud je toto opatření nezbytné pro zajištění:

- prevence ohrožení veřejné bezpečnosti, obrany nebo národní bezpečnosti;
- ochrany důležitého hospodářského nebo finančního zájmu členského státu.
- ochrany subjektu údajů.

Tyto pravomoci členských států by mohly zahrnovat zpracování narušující soukromí, a měly by je proto doprovázet velmi přísné podmínky.

Nezbytnost a proporcionalita

r) Zásady nezbytnosti a proporcionality návrhu by měly plně odrážet judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, a to zajištěním toho, aby zpracování osobních údajů bylo považováno za nezbytné, pouze pokud mohou příslušné orgány jasně prokázat jeho nezbytnost, a za předpokladu, že nejsou k dispozici opatření méně narušující soukromí.

Výměny osobních údajů se třetími zeměmi

s) Pokud by údaje mohly být předány třetím zemím bez zajištění ochrany subjektu údajů, vážně by to narušilo ochranu předpokládanou stávajícím návrhem na území Evropské unie. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit stávající návrh tak, aby bylo zajištěno, že se článek 15 bude vztahovat na výměnu *veškerých* osobních údajů se třetími zeměmi. Toto doporučení se nevztahuje na čl. 15 odst. 1 písm. c).

t) Pokud jsou osobní údaje předávány ze třetích zemí, měla by se před jejich použitím důkladně posoudit jejich kvalita z hlediska dodržování lidských práv a norem pro ochranu údajů.

Výměny osobních údajů se soukromými stranami a jinými než donucovacími orgány

u) Předání soukromým stranám a jiným veřejným subjektům může být v konkrétních případech nezbytné za účelem předejití trestnému činu a boje proti němu, je však třeba uplatnit zvláštní a přísné podmínky. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje pozměnit stávající návrh tak, aby bylo zajištěno, že se články 13 a 14 budou vztahovat na výměnu *veškerých* osobních údajů, včetně údajů nepřijatých nebo nepřístupných jiným členským státem. Toto doporučení se nevztahuje na čl. 13 písm. c) a čl. 14 písm. c).

v) Pro přístup donucovacích orgánů k osobním údajům v držení soukromých stran by měly platit společné normy,

aby se zajistilo, že přístup bude povolen pouze na základě jasně stanovených podmínek a omezení.

Zvláštní kategorie údajů

w) Zvláštní ochranná opatření by měla být poskytnuta zejména v zájmu zajištění toho, aby:

- biometrické údaje a DNA profily byly využívány pouze na základě jasně stanovených a interoperabilních technických norem,
- byla pečlivě zohledněna úroveň jejich přesnosti, přičemž subjekt údajů by je mohl zpochybnit snadno přístupnými prostředky, a
- bylo plně zajištěno respektování důstojnosti osob.

Rozlišení mezi jednotlivými kategoriemi údajů

x) Osobní údaje týkající se různých kategorií osob (osoby podezřelé, osoby odsouzené, oběti, svědci atd.) by měly být zpracovávány na základě různých, přiměřených podmínek a ochranných opatření. Evropský inspektor ochrany údajů proto navrhuje doplnit do článku 4 nový odstavec, který obsahuje tyto body:

- povinnost členských států stanovit právní důsledky rozlišování, jež je třeba provádět mezi osobními údaji různých kategorií osob,
- dodatečná ustanovení pro omezení účelu zpracování, stanovení přesných lhůt a omezení přístupu k údajům, pokud jde o osoby, které nejsou osobami podezřelými;

Automatizovaná individuální rozhodnutí

y) Rozhodnutí založená pouze na automatizovaném zpracování údajů by měla podléhat velmi přísným podmínkám, pokud mají účinky na určitou osobu nebo určitou osobu výrazně ovlivňují. Evropský inspektor ochrany údajů proto doporučuje zavedení zvláštních ustanovení o automatizovaných individuálních rozhodnutích podobných ustanovením směrnice 95/46/ES.

Vybraná další doporučení

z) Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje:

- přepracování první odrážky v čl. 4 odst. 4 tak, aby se zajistilo dodržování judikatury týkající se článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech, jelikož navrhované znění čl. 4 odst. 4 nesplňuje hlediska stanovená judikaturou Evropského soudu pro lidská práva týkající se článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech;

- vypuštění obecné odchylky čl. 7 odst. 1 nebo alespoň jasné vymezení veřejných zájmů zdůvodňujících její použití členskými státy;
- pozměnění článku 10 tak, aby zajišťoval, že i přístup k údajům bude protokolován a dokumentován;
- vypuštění písm. a) v odstavci 2 článků 19, 20 a 21;
- doplnění ustanovení týkajících se inspektorů ochrany údajů do návrhu. Tato ustanovení by mohla být vytvořena obdobně jako články 24 až 26 nařízení 45/2001/ES;
- pozměnění čl. 31 odst. 2 návrhu tak, aby opravňoval předsedu Pracovní skupiny článku 29 účastnit se osobně nebo v zastoupení jednání nové pracovní skupiny.

V Bruselu dne 19. prosince 2005.

Peter HUSTINX

Evropský inspektor ochrany údajů

III

(Oznámení)

KOMISE

GR – Elliniko: Provozování pravidelných leteckých linek

Výzva k podávání nabídek v nabídkovém řízení vyhlášená Řeckou republikou na základě čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 na provozování pravidelných leteckých linek, na které byl uložen závazek veřejné služby

(2006/C 47/13)

1. **Úvod:** Podle ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství se Řecká republika rozhodla uložit ode dne 1. dubna 2006 závazek veřejné služby na tyto pravidelné letecké linky:

Atény – Kythira,

Atény – Naxos,

Atény – Paros,

Atény – Karpathos,

Atény – Sítia,

Atény – Skiathos,

Soluň – Korfu,

Rhodes – Kos – Leros – Astypalaia,

Korfu – Aktion – Kefalonia – Zakynthos.

Požadavky na tyto závazky veřejné služby byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* C 46 ze dne 24.2.2006 a C 164 ze dne 10.7.2002, s. 16.

V případech, že do 1. března 2006 nevyrozumí žádný letecký dopravce Správu civilního letectví o svém zájmu o provozování pravidelných letů ode dne 1. dubna 2006 na jedné nebo několika z výše uvedených linek podle uložených závazků veřejné dopravní služby a bez finanční odměny, rozhodla se Řecká republika v rámci postupu podle čl. 4 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení zahájit řízení s cílem zajistit na tři roky přístup na jednu nebo několik z výše uvedených linek pouze jedinému leteckému dopravci (jak je uvedeno v článku 5 uvedeného nařízení) a poskytnout na základě nabídkového řízení provozní právo k těmto linkám ode dne 1. dubna 2006.

2. **Předmět nabídkového řízení:** Výlučné provozní právo na období tří let ode dne 1. dubna 2006 podle závazku veřejné služby, a to na těchto pravidelných leteckých linkách:

Atény – Kithira,

Atény – Naxos,

Atény – Paros,

Atény – Karpathos,

Atény – Sítia,

Atény – Skiathos,

Soluň – Korfu,

Rhodos – Kos – Leros – Astypalaia,

Korfu – Aktion – Kefalonia – Zakynthos.

Provoz na těchto linkách se uskuteční podle závazku veřejné služby uloženého na těchto linkách a zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* C 46 ze dne 24.2.2006 a v *Úředním věstníku Evropské unie* C 164 ze dne 10.7.2002, s. 16.

Nabídku lze podat na jednu nebo několik z výše uvedených linek. V každém případě se musí nabídky posílat pokaždé samostatně na každou z výše uvedených linek.

Mějte laskavě na paměti, že kvůli specifické povaze leteckých spojení musí být letečtí dopravci sto dokázat, že palubní posádka, která má na výše uvedených linkách obsluhovat cestující, hovoří a rozumí řecky.

3. **Účast v nabídkovém řízení:** Nabídkového řízení se mohou zúčastnit všichni letečtí dopravci s platnou provozní licencí vydanou členským státem na základě nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství.

4. **Průběh nabídkového řízení:** Na toto nabídkové řízení se vztahují ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. d) až h) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství a přiměřeně výnosem prezidenta č. 346/98 o přizpůsobení řeckých právních předpisů o veřejných zakázkách služeb ustanovením směrnice Rady č. 92/50 EHS ze dne 18. července 1992 ve znění výnosu prezidenta č. 18/2000.

V případě nouze a v případě rozhodnutí o opakování nabídkového řízení (kvůli neúspěšnému výsledku původního řízení) může ministerstvo dopravy a spojů přijmout nezbytná opatření k zabezpečení životně důležitých potřeb odlehlého místa v oblasti letecké dopravy pod podmínkou, že tato opatření budou v souladu se zásadami nediskriminace, proporcionality a transparentnosti a že nebudou trvat déle než 6 měsíců.

V případě, že bude podána pouze jedna nabídka a že tato nabídka bude shledána finančně nepřijatelnou, může dojít k vyjednávacímu řízení.

Zájemci jsou vlastní nabídkou, kterou podali, vázáni až do udělení smlouvy.

5. **Zadávací dokumentace k nabídkovému řízení:** Kompletní dokumentaci k nabídkovému řízení, která obsahuje zadání, podpůrné doklady pro účast v nabídkovém řízení a ostatní relevantní informace, lze bezplatně obdržet od Řecké správy civilního letectví, Ředitelství letového provozu, na adrese: Vas. Georgiou 1, GR-166 04, Řecko, tel. (30-210) 891 61 49, fax (30-210) 894 71 01.

6. **Finanční vyrovnání:** Nabídky, které zájemci podají, musejí výslovně uvádět požadovaný poplatek za tříměsíční provozování každé linky na dobu tří let od navrženého data zahájení provozu (s ročním rozpisem účtů podle specifikace zadání). Finanční úhrada se bude platit čtvrtletně, a to třicet dní po dnu vystavení faktury leteckým přepravcem převodem na bankovní účet, který musí mít letecký dopravce u banky uznávané v Řecku. Přesná částka úhrady se určí na základě skutečně realizovaných letů, potvrzení relevantního orgánu Správy civilního letectví o řádném splnění smlouvy a poměrně výše úhrady.

7. **Kritérium pro výběr:** Kritériem pro výběr mezi leteckými dopravci, kteří jsou považováni za schopné poskytovat službu na uvedené lince bezproblémově a v souladu s uloženými požadavky, je u každé linky, na kterou se nabídkové řízení vztahuje, nejnižší celková finanční úhrada požadovaná za uvedenou linku.

8. **Trvání, změna a vypovězení smlouvy:** Smlouva vstoupí v platnost dne 1. dubna 2006 a bude ukončena 31. března 2009.

Změna smlouvy musí být v souladu se závazkem veřejné služby zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie* C 46 ze dne 24.2.2006 a C 164 ze dne 10.7.2002, s. 16. Veškeré změny smlouvy musí mít písemnou formu.

V případě nepředvídané změny v podmínkách provozu musí být zrevidována částka úhrady.

Každá ze smluvních stran může ukončit smlouvu podáním výpovědi s šestiměsíčním předstihem. Pokud existují obzvlášť závažné důvody nebo pokud letecký dopravce nedostatečně plní smluvní podmínky týkající se závazku veřejné služby, může zadavatel smlouvu ukončit s okamžitou účinností. Smlouva se také považuje za automaticky ukončenou, pokud dojde k pozastavení nebo odnětí provozní licence dodavatele nebo k pozastavení nebo odnětí osvědčení leteckého dopravce (AOC).

9. **Sankce za neplnění smlouvy:** Letecký dopravce je povinen řádně plnit smluvní podmínky.

Počet letů zrušených z důvodů na straně dopravce nesmí překročit 2 % celkového ročního počtu letů. V těchto případech se poměrně snižuje finanční úhrada.

V případě, že nedojde ke splnění některých nebo veškerých povinností dopravce ze smlouvy z důvodů, které nespádají pod vyšší moc (kromě případu, kdy počet zrušených letů nepřesahuje 2 % celkového ročního počtu letů, jak je uvedeno v předchozím odstavci), má zadavatel právo uložit tyto sankce:

— Pokud počet letů zrušených na dané trati překračuje 2 % celkového ročního počtu plánovaných letů, bude finanční úhrada (za lety skutečně realizované během daného čtvrtletí) dále snížena o částku rovnající se částce, která by se použila, pokud by byly lety realizovány.

— Pokud se zrušení týká týdenního počtu skutečně nabízených sedadel během čtvrtletí, sníží se finanční úhrada poměrně k počtu sedadel, která nebyla nabídnuta.

— V případě zrušení, které se týká účtovaného jízdného, se finanční úhrada sníží poměrně k rozdílu mezi účtovaným jízdným a jízdným, které se vyžaduje.

— V případě jiného nesplnění smluvních podmínek se uloží pokuta stanovená v letištních předpisech.

- Pokud dopravce během tří měsíců potřetí poruší smluvní podmínky na stejné lince, pak kromě výše uvedených sankcí lze požadovat propadnutí části záruky nebo celé záruky na řádné splnění smlouvy na dané lince, a to jako klauzuli o propadnutí záruky po písemném upozornění dopravce Správou civilního letectví a za předpokladu, že dopravce nepředloží dostatečný důkaz o tom, že příčiny porušení nebyly na jeho straně. Při rozhodování o uložení či neuložení sankcí stanovených v tomto bodě se bere v úvahu závažnost každého zjištěného porušení smlouvy a použije se zásada přiměřenosti.

Zadavatel může také požadovat náhradu škody.

10. **Podávání nabídek:** Nabídky se musí podat v pěti vyhotovených doporučeným dopisem s doručenkou nebo kurýrem oproti záznamu o doručení na tuto adresu:

Ministry of Transport and Communications, Civil Aviation Authority, Directorate – General for Air Transport, Direc-

torate for Air Operations, Section II, Vasileos Georgiou 1, GR – 16604 Elliniko.

Nabídky lze podávat nejpozději do 12.00 hod. dvaatřicátého dne ode dne zveřejnění této výzvy k podávání nabídek v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě odeslání nabídek poštou je rozhodné jejich doručení podle odpovídající doručanky, jež musí odpovídat výše uvedenému dni a hodině.

11. **Platnost nabídkového řízení:** Toto nabídkové řízení platí za podmínky, že do 1. března 2006 neprojeví žádný letecký dopravce Společenství (podáním odpovídajícího letového plánu Správě civilního letectví) svůj úmysl provozovat pravidelné lety na jedné nebo více z výše uvedených linek ode dne 1. dubna 2006 v souladu s uloženým závazkem veřejné služby a bez přijetí finanční úhrady.

V každém případě bude toto nabídkové řízení s výše uvedenými podmínkami nadále platit pro linky, pro které žádný letecký dopravce neprojeví zájem výše uvedeným způsobem do dne 1. března 2006.

P-Lisabon: Provozování pravidelné letecké dopravy**Opravy týkající se nabídkového řízení na poskytování pravidelných leteckých služeb na trasách Lisabon/Bragança, Bragança/Vila Real/Lisabon, zveřejněná Portugalskem podle čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92**

(Úřední věstník Evropské unie řada S 25 ze dne 7.2.2006, otevřené řízení, 27011-2006)

(Úřední věstník Evropské unie řada C 32 ze dne 8.2.2006)

(2006/C 47/14)

(Text s významem pro EHP)

1. **Úvod:** Portugalská vláda rozhodla použít ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství a uložit změněné závazky veřejné služby na trasách Lisabon/Bragança a Bragança/Vila Real/Lisabon.

Vzhledem k tomu, že dne 8. března 2006 na uvedených trasách nezačal žádný dopravce poskytovat pravidelné letecké služby v souladu s uloženými závazky veřejné služby bez žádosti o finanční vyrovnání, rozhodlo Portugalsko postupem podle čl. 4 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení omezit přístup k těmto trasám a po nabídkovém řízení udělit právo na poskytování těchto leteckých služeb pouze jedinému leteckému dopravci ode dne 28. srpna 2006.

2. **Záměr nabídkového řízení:** Poskytovat ode dne 28. srpna 2006 letecké služby na trase Lisabon/Bragança a Bragança/Vila Real/Lisabon.

Tyto služby budou poskytovány v souladu s uloženými závazky veřejné služby zveřejněnými v *Úředním věstníku Evropské unie* řady C 30 ze dne 7.2.2006.

Dopracovníci se upozorňují na skutečnost, že vzhledem ke zvláštnostem těchto dopravních spojení musí prokázat, že většina posádky na zmíněných trasách mluví a rozumí portugalsky.

3. **Účast na nabídkovém řízení:** Nabídkové řízení je otevřeno všem dopravcům, kteří mají platnou licenci k provozování letecké dopravy vydanou členským státem podle nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům a příslušné osvědčení leteckého dopravce.

4. **Postup v případě nabídkového řízení:** Nabídkové řízení se řídí ustanoveními čl. 4 odst. 1 písm. d), e), f), g), h) a i) nařízení (EHS) č. 2408/92.

5. **Informace o nabídkovém řízení:** Veškeré informace o nabídkovém řízení včetně jeho programu můžete obdržet po zaplacení částky 100 EUR u Národního úřadu pro civilní letectví (Instituto Nacional de Aviação Civil), na

této adrese: Rua B, Edifícios 4,5, a 6 – Aeroporto da Portela 4, P-1749-034 Lisabon.

6. **Finanční vyrovnání:** V předložených nabídkách musí kandidáti výslovně uvést částku (rozdělenou na jednotlivé roky) potřebnou k finančnímu vyrovnání na provoz uvedených služeb po dobu tří let počínaje dnem, kdy služby začne poskytovat. V případě, že nabídky zahrnují i provoz víkendových letů, nesmí tyto nabídky pro stát představovat žádné finanční zatížení. Účastníci řízení musí ve svých nabídkách jasně vysvětlit, představit a podložit finanční dopad provozu víkendových letů (nepodporovaných státem).

Přesná částka vyrovnání, která bude nakonec přidělena, se bude s ohledem na výdaje a zisky opravdu zrealizovaných služeb každoročně určovat formou *ex post*.

7. **Tarify:** Předložené nabídky musí obsahovat předpokládané tarifní ceny, které musí být v souladu se změněnými závazky veřejné služby zveřejněnými v *Úředním věstníku Evropské unie* řady C 30 ze dne 7.2.2006.

8. **Trvání, změna a vypovězení smlouvy:** Smlouva vstupuje v platnost dnem 28. srpna 2006 a je platná do 27. srpna 2009. Kromě toho bude plnění smlouvy předmětem každoroční analýzy, prováděné ve spolupráci s dopravcem, která bude probíhat v měsících červnu a červenci. V případě nepředvídaných změn v podmínkách poskytování služeb se částka finančního vyrovnání může upravit.

9. **Sankce za neplnění smlouvy:** V případě, že dopravce nemůže poskytovat uvedené služby z důvodu vyšší moci, může být finanční vyrovnání poměrně sníženo o neuskutečněné lety.

V případě, že dopravce neposkytuje služby na uvedených trasách z jiných důvodů než je vyšší moc, anebo při neplnění závazků veřejné služby, mohou portugalské úřady:

snížit výši finančního vyrovnání poměrně o neuskutečněné lety,

požádat dopravce o vysvětlení, a v případě, že toto vysvětlení nebude dostatečné, zrušit smlouvu bez předcházejícího upozornění a požadovat náhradu za vzniknuté škody.

10. Podávání nabídek:

1. Nabídky musí být podány nejpozději do 17.00 30. dne (třicátého dne) ode dne zveřejnění uvedeného nabídkového řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* (C 47 ze dne 25.2.2006).
2. Nabídky je možné odevzdat přímo v sídle Národního úřadu pro civilní letectví na adrese Instituto Nacional de Aviação Civil, Rua B, Edifícios 4, 5 e 6, Aeroporto da Portela 4, P-1749-034 Lisbon, od 9.00 do 17.00 hod., přičemž jejich přijetí musí být potvrzeno, nebo odeslat doporučenou poštou na stejnou adresu, pokud

budou odeslané v termínu a do hodiny stanovené ve výše uvedeném odstavci.

11. **Platnost nabídkového řízení:** Podle ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. d) první věty nařízení (EHS) č. 2408/92 zůstává toto nabídkové řízení v platnosti i tehdy pokud žádný letecký dopravce Společenství, kterému by mohlo být uděleno povolení k poskytování služeb na dané trase, nepředloží do 8. března 2006 žádost o povolení poskytovat služby na uvedené trase od 28. srpna 2006 v souladu s uloženými závazky veřejné služby, aniž by získal jakéhokoli finanční vyrovnání.

V případě, že do 8. března 2006 předloží jeden anebo více dopravců své nabídky na poskytování služeb na těchto trasách v souladu s uloženými závazky veřejné služby a nepožádá o finanční vyrovnání, platnost tohoto nabídkového řízení končí.

OZNÁMENÍ

Dne 28. února 2006 bude v *Úředním věstníku Evropské unie* C 49 A zveřejněn „Společný katalog odrůd druhů zemědělských rostlin – Sedmý dodatek k 23. úplnému vydání“.

Předplatitelé *Úředního věstníku* mohou bezplatně získat stejný počet výtisků a jazykových znění tohoto *Úředního věstníku*, jaký si předplatili. Je třeba, aby vrátili přiloženou objednávku, řádně vyplněnou a s uvedením jejich registračního čísla předplatitele (kód uváděný na levé straně každého štítku a začínající písmenem: O/...). Tento *Úřední věstník* bude bezplatně k dispozici po dobu jednoho roku od data vydání.

Ostatní zájemci si mohou objednat tento *Úřední věstník* za poplatek na některém z našich prodejních míst (viz další strana).

Tento *Úřední věstník* – stejně jako všechny *Úřední věstníky* (řady L, C, CA, CE) – je možné najít bezplatně na internetové stránce <http://europa.eu.int/eur-lex/lex>.

OBJEDNÁVKA

Úřad pro úřední tisky
Evropských společenství
Předplatitelské oddělení
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Fax (352) 29 29-42752

Moje registrační číslo je: O/.....

Zašlete mi prosím ... bezplatný výtisk/bezplatných výtisků **Úředního věstníku C 49 A/2006**, k jehož/jejichž odběru jsem oprávněn na základě předplatného.

Jméno:

Adresa:

.....

Datum: Podpis: